

ശ്രീ കല്പിപുരാണം.

ഭാഷാ ഗാനം.

✠ കന്നാ ഭാഗം. ✠

ഭട്ടവിൽ ശങ്കരക്കുട്ടി മനോൻ
സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു
പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത്.

ശ്രീ കല്പിപുരാണം.

ഭാഷാ ഗാനം.

—❧— കന്നാട ഭാഷ. —❧—

കേവൽ ശങ്കരക്കുട്ടി മനോൻ

സമ്പൂർണ്ണത്തിൽനിന്നു

പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത്.

ഇരിങ്ങാലക്കുട

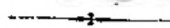
“കുടൽമാണിക്കുവിലാസം” ഉസ്തയിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

രണ്ടാം പതിപ്പ് കോപ്പി 200

പകർപ്പവകാശം ഗുണമകത്താവിന്നുമാത്രം.

ഗുണമകത്താവിന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം

വ്യാജമെന്നെ വിചാരിക്കപ്പെടും.

—❧—
വി. ~~കെ.~~ കെ.

1913.

ശ്രീ
കുടുംബപുരാണം.
ഭാഷാ ഗാനം.

കന്നാട ഭാഗം.

കുടുംബ പുരാണം

സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നു
പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത്.

ഇരിങ്ങാലക്കുട

“കുടുംബപുരാണം” ലഘുതരത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

എ.കെ.എ.

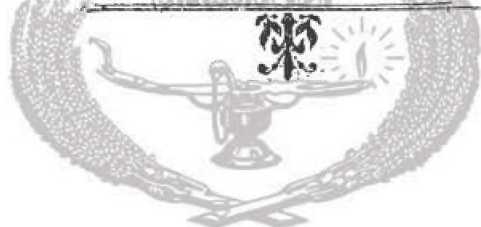
മനോരമ പബ്ലിഷ് കോപ്പി 2000.

വില അഞ്ചു രൂപ.

1913.

PRINTED BY
K. M. MOOPPER & SONS.
IRINJALAKUDA.

പ്രസ്താവന.

“ശ്രീകൃഷ്ണപുരാണം” അഷ്ടാദശ മഹാ
പുരാണങ്ങളിൽപ്പെട്ടതല്ല എങ്കിലും കഥാ വൈശിഷ്ട്യംകൊണ്ട്
മാഹാ പുരാണങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ മാഹാത്മ്യമുള്ള ഒന്നാകുന്നു.
ഇത് ഫലശ്രുതിയിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ മൂല
ഗ്രന്ഥം ഞാൻ ചിറന്തരിൽ പഠിച്ചു താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
കാലത്ത് യാദൃച്ഛികമായി ഒരിസ്സൽ വായിച്ചുകേൾക്കുവാൻ സാ
ധിക്കുകയും ഭക്തിരസപ്രധാനമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ തർജ്ജമച
യ്ക്കുന്നതു മലയാള ഭാഷയ്ക്കും സംസ്കൃതഭാഷാനഭിജ്ഞൻ വള
രെ നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് ഈ ശ്രീ
കാലങ്ങളിൽ, വെളിച്ചംകൂടാതെ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ സുപ്തയോ
നീങ്ങളുവാൻവേണ്ടി ഗരുഡമന്ത്രത്തെ ജപിയ്ക്കുന്നതു നല്ലതാണെ
ന്നു ആപ്തന്മാരായിട്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഗരുഡന്റെ
നാമശ്രവണമാത്രത്താൽ സുപ്തങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടു കാടിപ്പോകുന്നതും
ഭഗവതമാത്രത്താൽ തിർജീവന്മാരായിത്തീരുന്നതും, ഗരുഡന്റെ
മാഹാത്മ്യ വിശേഷംകൊണ്ടാണല്ലോ. അപ്രകാരംതന്നെ കലി
കലഭംപ്രസക്തമായ ‘കല്പിഭഗവാന്റെ’ നാമശ്രവണമാത്രത്താൽ
കലിദോഷം തീരെ നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല.
കലിയുടെ ശക്തി മൂത്തുവരുന്ന ഇക്കാലത്തു ‘കല്പിഭഗവാ
നെ’ സ്തംഭനമായി കഥയുണ്ടല്ലോ ജനങ്ങൾ ഭക്തിപുരസ്സരം നി
ത്യപാരായണം ചെയ്യേണ്ടതു. സംസ്കൃതഭാഷ അറിയാത്തവർക്കു
ഇതിന്നു സൗകര്യമില്ലായിരുന്നതിനെ പരിഹരിച്ചാൽ കൊള്ള
മെന്നായിരുന്നു എന്റെ ഉദ്ദേശം.

കൊച്ചിയിൽ മജിസ്ട്രേട്ടായിരുന്ന എന്റെ ജ്യേഷ്ഠന ഇരിങ്ങാലക്കുട താസിൽദാരായി മാറിയതനുസരിച്ച് രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ അച്ചടി ചക്രവർത്തിപ്രസ്സിൽനിന്നു മാറി ഈ കൂടൽമാണിക്കവിലാസപ്രസ്സിൽ ആക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഈ ഒന്നാംഭാഗത്തിന്നു പുറമെ ഉള്ള മറ്റു രണ്ടു ഭാഗങ്ങളും ഉടനെ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്. അച്ചടി വിഷയത്തിൽ എന്നെ പ്രധാനമായി സഹായിച്ചിട്ടുള്ള മഹാനാരോടു ഞാൻ എന്നും കൃതജ്ഞതയുള്ളവനായിരിക്കുന്നതാണ്. മഹത്തായ ഈ പുരണത്തിന്റെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു സാരമെങ്കിലും എന്റെ തർജ്ജമകാണ്ടു വായിക്കുന്നവർക്കു കിട്ടാമെങ്കിൽ അതുതന്നെയാണു ഏന്റെ ഈ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലം.

ഇതിന്റെ മൂലകവി പുരാണകർത്താവായ ശ്രീ 'വേദപ്രാസമഹാഷിയാണെന്നാണു മൂലാകാണ്ടു കാണുന്നത്. സംശാരണ പുരാണങ്ങളെപ്പോലെ സൂതൻ ശൗനകാദി ബ്രഹ്മീശ്വരന്മാർക്കു നൈമിശാരണ്യത്തിൽ വെച്ച് ഉപദേശിക്കുന്നതാണ്. ഈ പുരാണവും. ശ്രീശങ്കുബ്രഹ്മണി പരീക്ഷിത്തുമാരാജാവിന്നു ഏഴു ദിവസംകൊണ്ടു ഭാഗവതം ഉപദേശിക്കുന്നു. ഏഴാംദിവസം സൂർയാസ്തമനത്തിന്നു മുമ്പായി മഹാരാജാവ് മഹാഷിശാപം ഹേതുവായിട്ട് തക്ഷകഗ്രസ്തനായി സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുന്നു. അതിന്നുശേഷം അവിടെ സദസ്യന്മാരായിരുന്ന മാർണ്ഡേയൻ മുതലായ ബ്രഹ്മികൾ ചോദിച്ചതു ഹേതുവായിട്ടു ശങ്കുബ്രഹ്മണി അവർക്കു ഈ 'കല്പിപുരാണം' ഉപദേശിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇത് അനുഭാവതമാണെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടു. ഏതെങ്കിലും ഭഗവദ്ഗുരമായ ഈ കഥയെ വായിച്ചു ജനങ്ങൾ കലിഭോഷകൂടാതെ ഭക്തിയുള്ളവരും സദാചാരപരന്മാരും ആയിത്തീരേണമെന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടു കൂടി ഈ പ്രസ്താവനയെ ഉപസാഹരിയ്ക്കുന്നു.

എന്ന ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

ഒടുവിൽ ശങ്കരക്കുട്ടിമേനോൻ.

അനുക്രമണിക.

ഒന്നാമദ്ധ്യായം.

മംഗളപ്രാർത്ഥന, സൂതാശ്രമനക സംവാദം, കലിദാ-
സോൽപത്തി, കലികാലവർണ്ണം, ദേവന്മാരുടെ ബ്രഹ്മലോകേ
പ്രാപ്തി, ബ്രഹ്മലോകവർണ്ണം.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം

ദേവന്മാരുടെ സങ്കടനിവേദനം, ബ്രഹ്മാദികളുടെ
ചരചരണയാത്ര വിഷ്ണുവിന്റെ അവിഭാഗം, ബ്രഹ്മ വിഷ്ണുസം-
വാദം, ബ്രഹ്മാദികളുടെ പ്രത്യാഗമനം, വിഷ്ണുശസ്ത്രിന്റെ പൂ-
ജാർത്ഥമനം, ലോകാസ്തമം, അവതാരം, ബ്രഹ്മാവും വായു-
വും കൂടിച്ചുള്ള സംവാദം, ബ്രഹ്മസമരം, വിഷ്ണുവിന്റെ മനു-
ഷ്യാവതാരം, പരശുരാമന്റെ ആഗമനം, നാമകരണ-
വും ഭാരതമുഖം, കല്ലിയുടെ വിഷ്ണുശസ്ത്രം രമ്മിച്ചുള്ള സംവാദം,
പുനരവതരം, ഗുരുകുലവാസം.

മൂന്നാമദ്ധ്യായം

ഗുരുകുലവസനം യാത്ര, പരശുരാമദർശനം, ആ-
ഗ്രമപ്രാപ്തി, വിദ്യാഭ്യാസം, കല്ലിവ ശൂരമന്മാരുടെ സംവാദം,
വിലോകകുരുതൃഗമനം, ശിവസ്തുതി, ശിവന്റെ ആവിർഭാവം,
ശിവകല്പിസംവാദം, വരദനം, ശംഭുജ്ഞിത പ്രതിഗമനം, ബ-
ന്ധനമോക്ഷം, വിശാഖയുദ്ധോജാപിന്റെ ആഗമനം, കല്ലിവി-
ശാഖയുദ്ധമാരുടെ സംവാദം.

നാലാമദ്ധ്യായം

കല്ലിയുടെ ധർമ്മപദം, വിശാഖയുദ്ധന്റെ പ്ര-
തിഗമനം, യുദ്ധാഗമനം, യുദ്ധകല്പിസംവാദം, സിംഹളരാജ്യ-
വിവരണം, പത്മ വൃണാദം.

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം

ശുക്ലകുലിസംവാദേന് കൈരളീ ബ്രഹ്മദീപ്രവരഃ
 രാജാ സാവാഭാ, പത്മമുദാ സ്വചാചരാഭാഭാ, മഹാരാജാഭാ
 നാഭാഭാ സിംഹാഭാഭാ, പത്മമുദാ കല്യാണരാഗപ്രവര
 ന, പത്മാവണ്ണ, രാജാഭാഭാഭാ കമാവു മോഹവു, രാ
 ജാഭാഭാഭാഭാ ബ്രീഹപ്രാപി, പത്മമുദാ നൈരാശ്വ.

ആറാം അദ്ധ്യായം

ശുക്ലകുലിസംവാദഃ, പത്മാഭാഭാഭാ, കല്യാണരാഗപ്രവര
 ന, പത്മാവണ്ണ, രാജാഭാഭാഭാ കമാവു മോഹവു, രാ
 ജാഭാഭാഭാഭാ ബ്രീഹപ്രാപി, പത്മമുദാ നൈരാശ്വ.

ഏഴാം അദ്ധ്യായം.

പത്മാവണ്ണ, രാജാഭാഭാഭാ കമാവു മോഹവു, രാ
 ജാഭാഭാഭാഭാ ബ്രീഹപ്രാപി, പത്മമുദാ നൈരാശ്വ.

പ്രസ്താവന.

“ശ്രീകുലീപുരാണം” അഷ്ടാദശ മഹാ പുരാണങ്ങളിൽപ്പെട്ടതല്ല എങ്കിലും കഥാ വൈശിഷ്ട്യംകൊണ്ട് മഹാ പുരാണങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ മാഹാത്മ്യമുള്ള ഒന്നാകുന്നു. ഇത് ഫലശ്രുതിയിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ മൂല ഗ്രന്ഥം ഞാൻ ചിറന്തരിൽ പഠിച്ചു താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്ത് യാദൃച്ഛികമായി കരിമ്പൂൽ വായിച്ചുകേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുകയും ഭക്തിരസപ്രധാനമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ തത്ജമമൊഴുന്നതു മലയാള ഭാഷയ്ക്കും, സംസ്കൃതഭാഷാനഭിജ്ഞൻ വളരെ നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ ശ്രീകാലങ്ങളിൽ, വെളിച്ചംകൂടാതെ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ സപ്തഭയം നീങ്ങുവാൻവേണ്ടി ഗരുഡമന്ത്രത്തെ ജപിക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നു ആപ്തന്മാരായിട്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഗരുഡന്റെ നാമശ്രവണമാത്രത്താൽ സപ്തഭയം ഭയപ്പെട്ടു മാടിപ്പോകുന്നതും ഭഗ്നമാത്രത്താൽ തിജ്ജീവനാമായിത്തീരുന്നതും, ഗരുഡന്റെ മാഹാത്മ്യ വിശേഷംകൊണ്ടാണല്ലോ. അപ്രകാരംതന്നെ കലികാലഭംസകനായ ‘കുലീഭഗവാന്റെ’ നാമശ്രവണമാത്രത്താൽ കലിദോഷം തീരെ നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. കലിയുടെ ശക്തി മുത്തുവരുന്ന ഇക്കാലത്തു ‘കുലീഭഗവാന്റെ’ സ്തോത്രം വായിച്ചു കഥയുണ്ടല്ലോ ജനങ്ങൾ ഭക്തിപുഷ്പം നിത്യപാരായണം ചെയ്യേണ്ടതു. സംസ്കൃതഭാഷ അറിയാത്തവർക്കു ഇതിന്നു സൗകര്യമില്ലായിരുന്നതിനെ പരിഹരിച്ചാൽ കൊള്ളമെന്നായിരുന്നു എന്റെ ഉദ്ദേശം.

പ്രസ്താവന.

“ശ്രീകൃഷ്ണപുരാണം” അഷ്ടാദശ മഹാ
പുരാണങ്ങളിൽപ്പെട്ടതല്ല എങ്കിലും കഥാ വൈശിഷ്ട്യംകൊണ്ട്
മാഹാ പുരാണങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ മാഹാത്മ്യമുള്ള ഒന്നാകുന്നു.
ഇത് ഫലശ്രുതിയിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ മൂല
ഗ്രന്ഥം ഞാൻ ചിറന്തരിൽ പഠിച്ചു താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
കാലത്ത് യാദൃച്ഛികമായി ഒരിയ്ക്കൽ വായിച്ചുകേൾക്കുവാൻ സാ
ധിക്കുകയും ഭക്തിരസപ്രധാനമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ തർജ്ജമചെയ്
യ്ക്കുന്നതു മലയാള ഭാഷയ്ക്കും സംസ്കൃതഭാഷാനിർമ്മാണ വള
രെ നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് ഈ ശ്രീ
കാലങ്ങളിൽ, വെളിച്ചംകൂടാതെ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ സ്പഷ്ടയം
നീങ്ങുവാൻവേണ്ടി ഗതഡമന്ത്രത്തെ ജപിയ്ക്കുന്നതു തല്പരനാണെന്നു
ആപ്തനായിട്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഗതഡന്റെ
നാമശ്രവണമാത്രത്താൽ സ്പഷ്ടം ഭയപ്പെട്ടു ഓടിപ്പോകുന്നതും
ഭഗവാനത്രത്താൽ നിർജീവനായിത്തീരുന്നതും, ഗതഡന്റെ
മാഹാത്മ്യ വിശേഷംകൊണ്ടാണല്ലോ. അപ്രകാരംതന്നെ കലി
കലഭംസകനായ ‘കൃഷ്ണഭഗവാന്റെ’ നാമശ്രവണമാത്രത്താൽ
കലിദോഷം തീരെ നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല.
കലിയുടെ ശക്തി മൂത്തുവരുന്ന ഇക്കാലത്തു ‘കൃഷ്ണഭഗവാ
നെ’ സ്തംഭിപ്പിച്ചു കഥയുണ്ടല്ലോ ജനങ്ങൾ ഭക്തിപുഷ്പരം തി
ത്വപാരായണം ചെയ്യേണ്ടതു. സംസ്കൃതഭാഷ അറിയാത്തവർക്കു
ഇതിന്നു സൗകര്യമില്ലായിരുന്നതിനെ പരിഹരിച്ചാൽ കൊള്ള
മെന്നായിരുന്നു ഏന്റെ ഉദ്ദേശം.

ഈ തർജ്ജമാക്കരുത്തിയതു ഏകദേശം കവിതാപാ
സനയും പാണ്ഡിത്യവും ഉള്ളവർ വല്ലാതമായിരുന്നുവെങ്കിൽ,
അതു വളരെ നന്നായിരിക്കുമെന്നു ഏകദേശം അന്നും ഇന്നും തോ
ന്നിട്ടുള്ള അഭിപ്രായമാണ്. അതനുസരിച്ചാണ് പ്രധാനഭാഷാക
വയിത്രയും വിദൂഷിരത്നവും ആയ ശ്രീമതി തോട്ടേക്കാട്ട് ഇക്കാ
വമ്മ ഈ പുരാനം തർജ്ജമാക്കുന്നതിനായിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടപ്പോൾ
എന്റെ ഉദ്ദേശം ഫലവത്തായി എന്നു വിചാരിച്ച് ഞാൻ
ഈ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നു സന്തോഷത്തോടുകൂടി വിരമിച്ചിരുന്നതു.
സംഗതിവശാൽ ശ്രീമതി ഇക്കാവമ്മയ്ക്കു സാധിക്കാതെ വന്നതു
കൊണ്ടും ഭാഷാപോഷണി സഭയിൽനിന്നു ഈ പുരാനതർജ്ജമയ്ക്കു
എന്നെ നിശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ടുമാണു, ഞാനിതു തർജ്ജമാക്കുന്നതിന്
കീഴ്പ്പെടുത്തിയതു. അല്ലാതെ ഭാഷാന്തരീകരണ സാമർത്ഥ്യമാ
കവിതാപാദം ഉണ്ടെന്നുള്ള അഭിപ്രായംകൊണ്ടല്ല 'കല്പിഭഗവാ
ന്റെ' അവതാരം മുതൽ സ്വർഗ്ഗാരോഹണംവരെയുള്ള സകല ക
ഥകളും സവിശേഷം വർണ്ണിക്കുന്നതും ഭക്തിരസപ്രധാനമായ
തും ആയ ഈ പുരാനത്തെ ഒരു പരിവൃത്തി വായിച്ചുനോക്കുവാ
ൻ സാധിക്കുന്നവർക്കുതന്നെ മഹാവിഷ്ണുവിങ്കൽ നിഷ്ഠുരമായ ഭ
ക്തി ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കെ
തർജ്ജമാക്കുന്നതായാൽ പലപ്രാവശ്യം വായിക്കുവാനും അത്യാ
മനസ്സിലാക്കുവാനും സംഗതിയാകുന്നതുകൊണ്ടു ഭക്തി ദ്രവ്യീകരി
ക്കാ എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശം. എന്നിട്ടു
ദുസ്സാധകമായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും ഭഗവൽപ്രസാദംകൊണ്ടു ഇതു
ഒരുവിധം ഭാഷയാക്കി എഴുതിത്തീർത്തു. ഒന്നാപതിപ്പ ചക്രവർത്തി
ഭട്ടരിൽ അച്ചടിച്ച ഇക്കഴിഞ്ഞ വിജയദശമിദിവസമാണു പ്ര
സിദ്ധീകരിച്ചതു. പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഉടൻതന്നെ ഭാഷാപോഷണത
ലരമ്പു മഹാശയന്മാരുമായ തിരുവിതാംകൂർ പാഠപുസ്തക ക
മ്മിറ്റിയുടെ അച്ചടിച്ച തീനിട്ടുള്ള ഒന്നാംഭാഗത്തെ പാഠ പുസ്ത
കമായി അംഗീകരിച്ചു. അവരുടെ ഈ ഓദായ്വിശേഷത്തിന്നു
ഞാൻ വളരെ നന്ദിപാറുന്നു.

ശ്രീ

തിരുവനന്തപുരം
1088 ഇലാം 10-ാം

സ്റ്റേറ്റ് പബ്ലിഷറായ അയച്ച “കുളിപ്പുരാണം” ഭാഗം
നം ഈമാസം 7-ാം- ഇവിടെ കിട്ടുകയും സസന്ദർഭം
മിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്തു കിളിപ്പാട്ടിന് വേണ്ടതായ ലാളിത്യം,
കുളിപ്പാട്ടാ മുതലായ ഗുണങ്ങൾക്ക് ഈ കൃതിയിൽ ഒട്ടും ന്യൂനത
പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിസ്താരം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പുസ്തകം
ഏകദേശം അഞ്ച് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുള്ളതാണ്.

അക്കാദമി

എൻ. സ്വന്തം

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

നമ്മുടെ അമ്മച്ചു എഴുത്ത് മണ്ടിവിടും മുഖിലും
 ചിങ്ങമാൽ ഭാഷാസരീകൃതമായ “കുളിപ്പുരാണം” എന്നൊരു
 ദിവസം മുഖിലും കിട്ടി സന്തോഷമായി. പുസ്തകം കിട്ടിയ ഉടൻ
 തന്നെ നിങ്ങളുടെ ഭാഷാസരീകൃതമാണെന്നറിയാൻ എത്രയും കൈ
 തുറക്കാത്തരീതിയായ മനസ്സാടുകടി അതിലെ പല ഘട്ടങ്ങളും
 വായിച്ചു നിങ്ങളുടെ സരള മധുരമായ സാഹിത്യത്തിന്റെ സ
 റ്റു അനുഭവിച്ച് അത്യന്തം ആനന്ദിച്ചു. നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ
 ജ്യേഷ്ഠനായ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമനോനും അന്യോന്യ അനുകൂ
 ളസാഭ്രാന്തത്തോടുകൂടിയൊരീരുന്നമപോലെ തന്നെ ഭാഷാ സാ
 ഹിത്യത്തിലും നിങ്ങൾക്ക് അസംഗതമായ യോജിപ്പുണ്ടെന്നു
 എന്ന കേരളവർമ്മ വന്ദ

G. S. I. വലിയ കോയിത്തമ്പലം

ഒടുവിൽ ശങ്കരൻകുട്ടിമനോനവർഷ

എഴുത്തും പുസ്തകവും കിട്ടി. നിങ്ങൾ ഭാഷ
 മായി പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയുള്ള ഈ “കുളിപ്പുരാണം” ഒന്നു
 മുമ്പുവന്നു കഴിയുന്നതോളം പ്രയത്നം ചെയ്ത് സന്തോഷത്തോ
 വായിച്ചു. ഭാഷയുടെ രീതി ലളിതവും അത്ഥം സുഗമമു
 ത്തെങ്കാണ്ട് ഒരു പരിഭാഷയ്ക്കു് പേണ്ട ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഉ
 നല്ലവണ്ണം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുളിപ്പുരാണത്തിന്റെ ശേ
 ഗങ്ങൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിന് പുറമെ വേറേയും ഉ
 വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കുമെങ്കിൽ, മലയാളി
 അത് വലിയ ഉപകാരമായിത്തീരുന്നെന്നാണ് ഈ സംഗ
 പാരിയേടത്തോളം ചുരുക്കത്തിൽ എനിക്ക് പറയാനുള്ളത

എന്ന തിരുവനന്തപുരം }
1988 ഉലാ 22-ാം നം

രാജരാജവർമ്മ.

ശ്രീ

കുളിപ്പുരാണം.

ഭാഷാഗാനം.

!കുളിപ്പുരാണം!

ശ്രീ വാസുദേവ ! ദേവ ! ദേവകീസുത ! കൃഷ്ണ !

ശ്രീവത്സാകിതവക്സസ്സിയലുംഹൃഷീകേശ !

ശ്രീവര ! ധരാവര ! വരദ ! ചക്രപാണൈ !

ശ്രീവാതാലയനാഥ ! സതതാനമസ്തേ

നാരദപരാശരാ ദ്രുവിലമുനികളും

സാരംസോത്ഭവ മുഖ്യനിർജ്ജരവരമാരും

മാരണാശനനായ ദേവനുംവേദങ്ങളും

മാരാഞ്ഞുകാണാത്തുള്ളോ രവ്യക്തമുന്തേ വിഷ്ണോ !

കുക്ഷിസ്ഥംഖിലലോക ! കേശവ ! ദാമോദര !

പക്ഷിവാഹന ! ദൈത്യമർദ്ദന ! പത്മേഷണ !

അക്ഷികണ്ഠാധിനാഥ ശയന ! നാരായണ !

രക്ഷിതാഖിലഭൂതസഞ്ചയ ! മായാമയ !

നന്ദനൻതന്നെച്ചിന്തിച്ചുകിലുംനാരായണ

നൈനവാദൈശ്വര്യം ചൊല്ലിയവിപ്രൻതാൻ

മുനമാർജ്ജിച്ചപാപമേതുമെഗണിപ്പാതെ

തന്നുടെപദപ്രാപ്തി നല്ലിയനാഥ ! ജയ

അന്നനുലോകങ്ങൾക്കു വന്നീടുംസകടങ്ങ

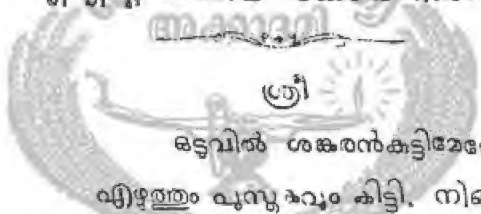
ളൊന്നൊഴിയതെനീക്കാനന്നീടുംകൃപയോടും

മീനകുമാരിഭേദ രൂപമാൻവതരി

ചൂനനുംലോകങ്ങൾക്കു നല്ലിയനാഥ ! ജയ

നാം അയച്ച പുത്തൻ മണ്ടിവിവസം മുഖിലാ
 പിള്ളാൽ ഭാഷണരീകൃതമായ “ശ്രീകല്പിപുരാണം” പുറപ്പെടു
 വിവസം മുഖിലും കിട്ടി സന്തോഷമായി. പുസ്തകം കിട്ടിയ ഉടൻ
 തന്നെ നിങ്ങളുടെ ഭാഷണരമണണന്നരികയാൽ എത്രയും കൈ
 ചുക്കാത്തരിളിതമായ മനസ്സോടുകൂടി അതിലെ പല പലങ്ങളെ
 വായിച്ചു നിങ്ങളുടെ സരള മധുരമായ സാഹിത്യത്തിന്റെ സ
 ഓർ അനുഭവിച്ച് അത്യന്തം ആനന്ദിച്ചു. നിങ്ങളും നി
 ജ്ഞാതായ കണ്ണികളോടൊന്നിച്ച് അന്യോന്യം അനുഭവിക്കു
 ന്ന സൗഭാഗ്യത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതായാലേ തന്നെ ഭാഷാ പാ
 രുഷിലും നിങ്ങൾക്ക് അസംഗതമായ യോജിപ്പുണ്ടാവാ
 എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ

ഭ. ടി. ടി. വലിയ കോയിത്തറവാരാൻ

ശ്രീ

ഒട്ടവിൽ ശങ്കരൻകുട്ടിമേനോനവർക

പുസ്തകവും കിട്ടി. നിങ്ങൾ ഭാഷ
 യായി പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ ഈ “കല്പിപുരാണം” നന്നു
 മറ്റുവന്നു കഴിയുന്നതോളം ശ്രദ്ധാവച്ച് സന്തോഷത്ത
 വായിച്ചു. ഭാഷയുടെ രീതി ലളിതവും അത്മ, സുഗമമാ
 ര്കകാണ് ഒരു പരിഭാഷയ്ക്കുണ്ടേണ്ട ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഉ
 ന്നുവെന്നും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കല്പിപുരാണത്തിന്റെ ശേ
 ഗങ്ങൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിന് പുറമെ വേറേയും ഉ
 വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കുമെങ്കിൽ, മലയാളി
 അത് വലിയ ഉപകാരമായിത്തീരുന്നതാണ് ഈ സം
 പാദിയേടത്തോളം ചുരുക്കത്തിൽ എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്

എന്ന തിരുവനന്തപുരം } രാജരാജവർമ്മ,
 1088 ഉലാ 22-ാം നം

ശ്രീ

കുളിപുരാണം.

ഭാഷാഗാനം.

൧൨൩൪൫

ശ്രീ വാസുദേവ ! ദേവ ! ദേവകീസുത ! കൃഷ്ണ !
 ശ്രീ വത്സാകിതവക്ഷസ്സിയലുഹിഷികൾ !
 ശ്രീവര ! ധരാവര ! വരദ ! ചക്രപാണ !
 ശ്രീവാതാലയനാഥ ! സതതാനമസ്തേ
 നാരദപരാശരാ ദ്രുവിലമുനികളും
 സാരംസാഭവ മുഖ്യനിർജ്ജരവരന്മാരും
 മാർന്നാശനനായ ദേവന്മാരേവദങ്ങളും
 മാരാഞ്ഞുകാണാത്തുള്ളോ രവ്യകൗമുതേ വിഷ്ണു !
 ക്ഷിപ്രമംബിലലോക ! കേശവ ! ദാമോദര !
 പക്ഷിവാഹന ! ദൈത്യമർദ്ദന ! പത്മേഷണ !
 അക്ഷികണ്ഠാധിനാഥ ശയന ! നാരായണ !
 രക്ഷിതാപിലഭൂതസഞ്ചയ ! മായാമയ !
 നന്ദനൻതന്നെച്ചിന്തിച്ചെങ്കിലുംനാരായണ
 നെന്നവാക്കൊരുകുറി ചൊല്ലിയവിപ്രൻതന്റെ
 മുന്നമാർജ്ജിച്ചപാപമേതുമഗണിക്കാതെ
 തന്നുടെപദപ്രാപ്തി നല്ലിയനാഥ ! ജയ
 അന്നനുലോകങ്ങൾക്കു വന്നീടുസേകുടങ്ങ
 ളൊന്നൊഴിയതെന്നീക്കാനന്നീടുംകൃപയോടും
 മീനകുമാരിദേദ രൂപമാൻവതരി
 ച്ചാനന്ദലോകങ്ങൾക്കു നല്ലിയനാഥ ! ജയ

ഇക്കലിയുഗാന്തത്തിൽ കലദോഷത്തെപ്പോലെ
 കല്ലിയായവതാരം ചെയ്തിട്ടാഭവാനേ !
 ദീനലോകകണ്ഡന്ധാ ! ദീനനായ്ഭവൽഭക്തി
 ഹീനനായസ്ഥനായ ബാലനാമടിയൻ
 മാനസമലാനീങ്ങി സ്തൂച്ചിദാനന്ദരൂപ
 ധ്യാനമാന്ദീടാൻതക്ക സാതപതകഭക്തിയെന്നും
 സ്ഥിരമായുദിഷ്ടവാ നഖിലശര ! കനി
 ണ്തരജീടേണവര മതിനായ്നമസ്താരം
 ശാരദശശങ്കനം പാലിനം ഹിമത്തിനും
 പാരമായ്നാണഹൽകം ശുഭവിഗ്രഹേ ! ദേവി !
 ഭാരതീ ! ഭഗവതി ! ഭക്തലോകത്തിനെല്ലാം
 ഭാരതീഗുണമേററ നൽകീട്ടാകൂപാലയെ !
 സാരസാസനമുഖ സാരസമരാളിക !
 ശാരദ ! മൃദുവീണാവാദനവിശാരദേ !
 പ്രാണികൾക്കെല്ലാംവിദ്യാരൂപയായ്വിളങ്ങുന്ന
 വാണിമന്താവേ ! വിണാ ശോഭിതകരാംബുജ !
 കാണീനേവ്യാവൈകാതരക്രൂപാസാരമല്ല
 കണ്ണിച്ചുമന്ദനായോ രടിയൻതൻനാവിൽ
 വാണീടവണമമ്മേ ! വാണീവൈവധോചേരൻ
 താണിതാനമസ്താരമതിനായ് ചെയ്തിട്ടുണൻ
 ഗർഭാശനാചെയ്ത ഭക്തരെപ്പാലിച്ചാരു
 പരമാനന്ദമൂർത്ത ! പരമശര ! ശംഭോ !
 സൂനാശന ! ഭവ ! ഭവസങ്കടാപം
 വരദ ! വാമദേവ ! ശങ്കര ! പുരന്തക !
 കാമരാഗാദിനാനാ ഋഷ്യജന്തുക്കൾചേർന്നു
 ഭിമമായിരിപ്പോരു മന്ദനകാന്താരത്തിൽ
 മോദിച്ചുവട്ടയാടി ശ്രീകൃഷ്ണയോടൊത്തുനിത്യ
 മാദി വേടനാം നാഥ ! വാഴുവാൻനമസ്താരം
 ചന്താധീശകന്യേ ! പാവ്ണശശിമുഖ !
 ശർവ്വവല്ലഭ ! നിത്യേ ! ദീനർക്കുണലോല !

പൂർവ്വോപായത്തെസ്സഹാരചെയ്യദേവി!
 സർവ്വലോകൈകനാഥേ ! സന്തതാനമസ്കാരം
 ഇല്ലടിയന്നമരൊരാത്രയംപരിമുദ്ര
 പല്ലവപണിയുന്ന നിൻകഴലിണയെന്ത്രേ
 ഇല്ലാവില്ലാപാല മെങ്കിലുമോഹാകൊണ്ടു
 വല്ലഭാകൃതികൃതിച്ചീടുവാൻതുടങ്ങുന്നൻ
 സ്വല്ലാശ്ചലശാപാല മായതിൽപററിക്കായ്ക്കൻ
 കല്യാണരൂപ ! കനിഞ്ഞേകണംവരമമ്മേ!
 വിഷ്ണുശൻതനിയ്ക്കുള്ള ഗുഹിനൈക്കടുത്താരു
 ചിത്തജാരാതിസുനോ ! ഹേരംബ ! ലംബോദര !
 സരസ്വീതഃപാതഃ പാദാലിലാമരാച്ചിത
 ചരണദമ്പത ! ദയാപാരിധേ ! ഗജാനന !
 സുരവാഹിനീപതാ സോദര ! സർവ്വവിപ്ലവ
 ധരണീധരഭേദപഞ്ചമേ ! നമസ്കാരം
 ഭക്തലേശവാതൈരൻ കൃതിയിൽപററിക്കായ്ക്കൻ
 തിരുവുള്ളത്തിലല്ല കവിയേണമേ ! നാഥ !
 ശുരപത്മാദിനാനാ ദാനവസംഹാരചെയ്യ
 യ്ക്കിരേഴുലാകുതിനും മംഗളംചേർത്തനാഥ!
 മാനസാനന്ദവീര്യസംഭര ! കൃപാലയ !
 സാരസാസനഗർവ്വ നിമിതൃഷഡാനന!
 ആമയമടിയങ്ങൾക്കുള്ളതൊക്കെയുംരീപ്പാൻ
 സ്വാമിയല്ലാതെ മററില്ലാരുമാനമുത്തേ!
 നന്ദിമുഖ്യരായുള്ള ശിവപാർവ്വതന്മാരേ!
 വന്ദിയ്ക്കുമെന്നെക്കുറി ചേററവുകനിയേണം
 വന്ദ്യകളായിട്ടു സപ്തമാതൃക്കളെന്റെ
 മാന്ദ്യമാക്കയും രീപ്പാനായിരാനമസ്കാരം
 അഷ്ടാശാപതികളും സപ്തമാതൃതന്മാരും
 സൃഷ്ടികർത്താവാജഗന്നാഥനുംദേവന്മാരും
 തുല്യരായേകാദശ ഭദ്രന്മാരെല്ലാവരും
 ശിഷ്ടരുമനുഗ്രഹി ചീടുവാൻവണങ്ങുന്നേൻ

നിമ്ബലചിത്തന്മാരായ് വേദപാരഗന്മാരായ്
 കർമ്മസംസ്കാരത്തിന്നു കാരണഭൂതന്മാരായ്
 ധർമ്മത്തരായിസ്സാക്ഷരീശ്വരതുല്യന്മാരായ്
 നിർമ്മായംബ്രഹ്മദ്ധ്വാന തല്പരന്മാരായുള്ള
 ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാർതൻപാദപങ്കജരജ-
 സ്പന്മനോമുകുരത്തിൻ മാലിന്യകളന്തേണ-
 പ്രാജമില്ലാത്തുള്ളോരു ഭക്തിയോടൊത്തുനിത്യാ
 പൂജനീയന്മാരാകുമവരെ നമിക്കുന്നേൻ
 യാതൊരുമഹാത്മാവിൻ കൃതിയെത്തന്നെയിന്നും
 മാതൃകയാക്കീട്ടുൻ ഭാഷയിലെല്ലാവരും
 ഭൂതലാനശിപ്പോളം നില്ക്കുമാറുള്ളകീർത്തി
 യാതൊരുപുരുഷനാൽ സ്ഥാപിതംലോകത്തിങ്കൽ
 അഞ്ചിതഗുണാലയനമ്മഹേശയൻസാക്ഷാൽ
 തുഞ്ചനാഗുരുനാഥൻ തന്നെത്താൻ വണങ്ങുന്നേൻ
 തുഞ്ചനെപ്പോലെ ലോകശ്ലാഘ്യനായിട്ടുണ്ടെന്ന
 കുഞ്ചനാമഹാനെയും സാദരംവണങ്ങുന്നേൻ
 അറിവല്ലവുമില്ലാ തന്ധനായേവമുള്ളും
 പുറവുംതമസ്സാന്ന മരുവീടുന്നോരെനിൽ
 വളരുംഭയാപൂർവ്വ മല്ലമെന്നാലുമുള്ളിൽ
 വെളിവുണ്ടാക്കിവെപ്പാൻ ശ്രമമാണോരുധീരൻ
 ഗുരുകാരുണ്യയുക്തൻ സൽഗുണഗുണാലയൻ
 വരവുർശാമേനോൻ സർവ്വലോകൈകമാന്യൻ
 പാരിടത്തികലൊക്കെശ്ശുഭ്രകീർത്തിയെച്ചേർത്ത
 സാരത്തൻകവികല സത്തമൻ ശുദ്ധശീലൻ
 എന്നുടെഗുരുനാഥൻ തന്നുടെപാദങ്ങളി-
 ലിനിതാനമസ്കാരം സാഷ്ടാംഗംചെയ്യിടുന്നേൻ
 മന്ദനായ് നമസ്കാരം ചെയ്തുന്നശിഷ്യനാക
 മെന്നെയൊന്നനുഗ്രഹിക്കേണമേ ഗുരുനാഥ!
 ലോകവൃജിതൻ വിപ്രസത്തമൻ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്ര
 സാഗരപാരംഗതൻ ശാന്തമാനസൻ ധീമാൻ

എന്നു ഓടുകനാഥൻ ശ്രീരാമശാസ്ത്രിയെന്നു
 മന്നിടത്തിങ്കൽപാദം പേരിടുന്നവനാണു
 തന്നു ഓടുകനിവല്ല മെന്നിലുണ്ടു പാദം
 യിന്നിതാനമസ്താരം ചെല്ലുന്നതിനകിയൊടെ
 ശ്രീദേവിമോദിച്ചല്ല നേരമുപയോഗമെയ്യും
 പ്രാതിപേന്ദുള്ളസാക്ഷാൽ കോപനാതെന്നവീട്ടിൽ
 ജാതന്തമഗുണസഞ്ചയ നിഷകന്തമാൻ
 വൃതമാനസൻസർവ്വലോകർമ്മവിരാഗ്യൻ
 ശങ്കരഭക്തന്മാരിലുത്തമൻ വൃന്ദാപരൻ
 ശങ്കരാഹചയനെന്നിൽ വാത്സല്യമേരമമൻ
 പാരിടത്തിങ്കൽനല്ല പേരുനേടിയധന്യൻ
 ഭൂരികാരുണ്യയുക്തൻതന്നെ ഞാൻചണ്ടങ്ങനേൻ
 തന്മകനായിട്ടു ന്നു ബാലനാമെന്നിക്കേറ്റും
 നന്മചരവാനമൻ തന്നനുഗ്രഹിക്കണം
 ഒരുകട്ടിയെത്തന്നെ ഗർഭത്തിൽപത്തുമാസം
 വരെയുംഭരിച്ചോരും നോവോടുപ്രസവിച്ചു
 കുട്ടിയെതന്നിക്കുതാൻ പോന്നിടാവരെപ്പോറ്റാൻ
 വെട്ടിടുകയുപ്പാടു പെറ്റവർക്കറിഞ്ഞീടാം
 അങ്ങനെയിരിക്കെ ചരണ്ടുകുട്ടികൾചേർന്നു
 തിങ്ങിപ്പാഗർഭാരം ദുസ്സഹാസഹിച്ചയോ
 കഷ്ടമാനോവുപൂണ്ടു പ്രസവിചെന്നയേവം
 മട്ടിലാക്കുവാനമ്മ പെട്ടപാടാർക്കുചൊല്ലാം
 അമ്മയെ പ്രതിദിനമത്രതാൻ നമസ്താരം
 നിർമ്മലഭക്തിപൂർവ്വം ചെയ്തിലുമിതിൻഫലം
 തെല്ലമാവുകയില്ലെന്നാകിലുമെന്നമ്മേ ! ഞാ
 നെല്ലാനേരവും ഭക്തിപൂർവ്വകം വന്ദിക്കുന്നേൻ
 മന്മനഃകായങ്ങളാൽ ഞാനിതാമഹേന്ദ്ര
 മമ്മയെ നമസ്താരം ചെയ്യുന്നേൻയഥാവിധി
 തന്മകനന്ധനായോനെന്നകിലും കൃപാപൂർവ്വം
 തൻമുറ്റു കരങ്ങളെൻ തലയിൽചേർത്തു നന്നായ്

നന്മചന്ദീടും പണ്ണമെന്നനുഗ്രഹിച്ചീടും
കമ്മേ ! ഞാനതുകൊണ്ടുധന്യനായ് വരുമല്ലോ.
എത്രയോ കുട്ടിയായ് ഞാൻ വാണീടും കാലം മുതൽ
കുടുംബത്തിങ്ങും സഹോദരവാത്സല്യം നിമിത്തമായ്
മലയാളത്തിലുള്ള ചെറുപദ്യങ്ങളോരോ
നമ്പസാദൃശ്യത്തിന്നും നല്ല പാക്കുരചെയ്തു
അല്ലാല്ലം ഭാഷാജ്ഞാനമിങ്ങു വാക്കിത്തന്ന
സൽപുമാൻ സർപ്പലാകസമ്മതൻ സൽകവിനാൻ
പുരുമാനാത്മാവ് ചേരുമിഹിഷിൽ ബീഭേയെന്ന
വിരതും ഭാഷതന്നിലൊന്നാം സ്ഥാനവുമായ് നാൻ
ഗിരിജാദേവിതന്നിൽ സന്തതാർപ്പിതചിത്തൻ
പരിചിൽ പരകായ്തുച്ഛരൻ ശാന്തശീലൻ
എന്നൊരു ജ്യേഷ്ഠനാകുകത്തിക്കുണ്ണാപുൻധീമാൻ
തന്നൊരു പാദപത്മം ഞാനിതാവണങ്ങുന്നേൻ
മനസിനിറഞ്ഞൊരു വാത്സല്യപൂർവ്വം ശ്രേയ
സ്സനുജനങ്ങളായ് വരാ നൊന്നനുഗ്രഹിക്കേണം
ധന്യരായ് വളങ്ങീടും മറ്റുള്ള ജ്യേഷ്ഠന്മാർക്കും
വന്ദനം സവിനയം ചെയ്യുന്നേൻ കനിയുവാൻ
അനസൂയന്മാരായി സ്സഹാഗ്രിഹിതന്മാരും
മനുജന്മാക്കായിതും ചെയ്യുന്നേൻ നരസ്താരം
അറിവില്ലാത്ത മൂലമെന്നൊരു കവിതയ്ക്കി
ലൊരു പാടവലാളങ്ങളുണ്ടൊരു മതുസർപ്പം
കരുണാവശമൊരും സത്തുക്കുടം പൊരുത്തേൻ
ജ്ഞാതീടണം നന്മ പരവാനനുഗ്രഹം
ദുഷ്ടനും ദുഷ്ടിച്ചീടിൽ പാപശാന്തിക്കു കൊള്ളാം
മിജനത്തിന്നു ലേശം ദുഃഖമില്ലതിനാലേ
തൊരുകളൊരു പാടുണ്ടിപ്പ്രതിതന്നിലെന്ന
കുറമോതുവാൻ വേണ്ടിയെങ്കിലു മൊരു കവി
ഇപ്പോഴെന്നെന്നൊന്നായ് വായിക്കും ജനങ്ങൾക്കു
മുറപ്പറിതാവമല്ലാം തിത്തിടും രമാധരൻ

ഇക്കലിംഗോം ബാധിച്ചാത്തരാജനങ്ങൾക്കു
 മുഖ്യമാമെന്നു നാ കല്ലിതൻകഥയെല്ലാം
 സംസ്കൃതഭാഷാജ്ഞാനമല്ലാത്തജനങ്ങൾക്കു
 മിടംമുളകുസാരമാസ്ഥിച്ചിട്ടുവാനായ്
 കേരളഭാഷാഗാന രീതിയായുരചെയ്താൻ
 പാഠത്തെടുത്തുനേൻ പാടവമില്ലെന്നാലും
 പുസ്തകനിർമ്മാണംകൊണ്ടുണ്ടാകാശ്രേയോലാഭം
 മോത്തല്ലേലശാപോലു മുദ്രമിത്തുന്നരീതാൻ
 കല്ലിതൻകഥചെന്നാ ലാർജ്ജിച്ചമഹാപാപം
 മൊക്കെയുംനശിച്ചുപാമെന്നെന്നുചിന്തിച്ചത്രേ
 എന്നു നടകൃതിയ്ക്കൊട്ടും ഭംഗിയുണ്ടായിരിക്കി
 ലെന്നാചുമതുസാക്ഷാൽ വിണ്ണവിൻകഥയെല്ലാം
 മാനുരായതുചിന്തിച്ചെങ്കിലുംവായിച്ചിട്ടു
 മെന്നതുകൊണ്ടുതാനെന്നോതുവാൻതടുത്തേൻ
 പങ്കുജാക്ഷികളായി തീർന്നൊട്ടുപന്മാർ
 തൻകടാക്ഷത്താൽവീണ്ടു പൊരുഷാപേതം നാഥ !
 കലിനാശന ! ഹിര ! ദ്വേഹപാഷണ്ഡബാധ
 കലമട്ടുന ! കല്ലേ ! ഭഗവൻ ! നമസ്സാരം.

ഇ ക മ സ്ത .

ശ്രീ കല്ലിപ്പുറം ടി.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഞെടിശാരണ്യത്തിൽ വാണീട്ടുശൗനകാദി
മാമുനിപ്രവരമാരുത്തമ ഗുണവാന്മാർ
ലോമഹിഷ്ണപുത്രനാകിന്ദ സൂതൻതന്നോ
ടാമോദമുറക്കൊണ്ടേവ മേകദാഃചാദ്യംചെയ്യാർ
ഒന്നൊഴിയാതെയുള്ള സൽപുരാണങ്ങളേയും
മൂന്നുകാലങ്ങളേയും സ്വപ്നധർമ്മങ്ങളേയും
നന്നായിദ്ധരിച്ചപ്പോൾ ധന്യനാംഭവാനുകമ്പി
ത്തതിന്നിഹ്നങ്ങളെക്കണ്ടുള്ള സന്ദേഹകളുയേണമ
കലിയെന്നവനാരാണ വിലേശപരൻവിഷ്ണു
കലിതാനന്ദഭൂവിചലവിടെജ്ഞാതനായി ?
നിത്യധർമ്മത്തെക്കലി യെങ്ങിനെനശിപ്പിച്ചു ?
വിസ്മരിച്ചിവയെല്ലാ മരുളിച്ചെയ്യണമേ
ഈവണ്ണാമിനിമാർത്തൻ ഭാഷിതാകേട്ടസൂതൻ
ദേവദേവനായിഷ്ണു ഭഗവാൻതന്നെന്നായ്
ചിത്തതാരികൽബ്ബാനിച്ചാനന്ദപുളകിത
ഗാത്രനായ്മുനിമാരോ ടിങ്ങിനൊചാല്പിടിനാൻ
ഇനിമേലുണ്ടാകുന്നോ രിക്ഷപ്രകേരപ്പിൻനിങ്ങൾ.
മിനിസത്തമന്മാരേ ! പാരമത്തുതമുണ്ടോ
മിനിയൊന്നാമദാൻറ ചോദ്യത്താൽവ'ധാതാവു
കനിവാൻദ്രോഹത്തിന്നുപദേശിച്ചതത്ര
ഗുരുതേജസപിയാകും വ്യാസമാമുനിയോടോ
യരുളിച്ചയ്ക്കീടിനാൻ നരദനതുപിന്നെ
അരുളിച്ചയ്ക്കുന്നതു ഞാദരാത്മാനൻബദ്ധി
പെരുക്കുംബ്രഹ്മരത്നംപ്രദിച്ചസുന്ദരനായ്

അഭിമന്യുജനായ വിഷ്ണുരാതനോടു
സഭതൻനടുവിൽചെച്ചാതിനാൻ ശുകമുനി
പതിനെണ്ണായിരത്തിൽക്കുറയാത്തുള്ളഭാഗ-
വതധർമ്മങ്ങളെല്ലാ മുപദേശിച്ചീടിനാൻ
മന്നവനേശ്വാദിനാമൃതനാകയാൽഭൂപൻ
തന്നുടെചോദ്യത്തിന്നുള്ളതരശേഷംശുകൻ
പിന്നെമാർക്കുണ്ടായാലുമുനികുടുംബാദിക്കയറ
ലന്നവിടത്തിൽചെച്ചൊന്നൊഴിയാതെചൊന്നാൻ
അന്നുതാൻവണ്ടു പണ്ണ മക്ഷമകുടനുള്ളോ
ധന്യനാംശുകമുനി തന്നുടെനിഃയാഗത്താൽ
പുണ്യപുരുഷൻതൻറ ഭവീഷ്യച്ചരിത്രങ്ങൾ
വണ്ണിപ്പതായിട്ടുനോരിപ്പരാണത്തെച്ചൊല്ലാം
ഭൂഭാരമെല്ലാംതീർത്ത ഭഗവാൻകൃഷ്ണമുനി
ശോഭാനിജപദം പ്രാപിച്ചശേഷംകലി
ഏഴിനെജാതനായിരെന്നുള്ളവൃത്താന്തത്തെ
മാഗലശീലന്മാരെ ശ്രദ്ധയൊക്കെക്കൊണ്ടുകേൾപ്പിൻ
പ്രളയത്തിന്നുശേഷം സൃഷ്ടിക്കത്താവായുള്ള
നളിനാസനൻബ്രഹ്മാ വേററവുമലിനമയ്
വലിതായിരിപ്പോരു പാതകപുഷ്ടത്തിൽനി-
ന്നുളവാക്കിനാനാദ്യം ലോകസൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി
അതിനെത്തന്നെയല്ലോ സർവ്വമധമ്നമെ
ന്നധുനാചൊല്ലുന്നതും തൽക്കലക്രമംനിത്യം
കേൾക്കയുംപറകയും മാനസത്തിങ്കലല്ല
മോക്ഷയാചെയ്തിട്ടകിൽ പാപമൊക്കയുംതീരും
ചൊല്ലെഴുമധമ്നത്തിൻഭായ്ജ്ഞമിത്ഥ്യയെന്നു
ചൊല്ലുന്നനാമം കൃഷ്ണകണ്ഠിയാണവളത്രേ
അത്യന്തതേജസ്വിയായ്കോപിയായ്ഭാഭനെന്നു
പുത്ര മധമ്നത്തിന്നുണ്ടായിധരിക്കേണം
തന്നുടെഭഗിനിയും മായയിൽഭംഭൻലോഭ

എന്നെന്നേക്കുമായും നിത്യതയെന്നുള്ളതും
 ക്ഷൗര്യമേയുംതീർത്താൻ നിത്യതയെന്നുപോലും
 തന്നിൽനിന്നുണ്ടായെന്നു ക്രോധമെന്നെന്നുമകൻ
 ക്രോധമെന്നെന്നുമായാൻ ഹിംസാപ്രയാസംതന്റെ
 സോദരിതന്നിലല്ലാ ജാതനായതു കലി
 ഭാനുനെയിടേക്കെകകാണ്ടുപസന്ധരിപ്പോന്നാ
 ഹെണ്ണുതച്ചുണ്ടെന്നുപോലേറെവുകുറഞ്ഞോനായ്
 ഹോരവക്രനായ് കാകാദിമനായ് ഭേദര
 കാകനായ് സദാലാലമാകിയ നാചുള്ളോനായ്
 പുതിഗന്ധിയായ് ചുതും മദ്രവംകനകവും
 പുതണിമുഖമാതമാത്രയായുള്ളോനായ്
 ഉണ്ടായിവന്നിടീനോ രക്ഷലി ഭുജകുന്ദം
 താൻസോദരിതന്നിൽ യെന്നുപുത്രനേയും
 മൃഗപ്രാണിയായു മൂന്നുക്കീനിരതമാ
 മൃഗപ്രിയായെന്നുടെ പുത്രനായുണ്ടായെന്നു
 നിശ്ചയംതന്നെപ്രസോദരിതന്നിൽപുത്ര
 നിരയെണ്ണിപ്പിച്ചാതൊരുപാതിന്റെശേഷം
 ധരണീതലത്തിങ്കലിത്തരംധർമ്മപ്രേ-
 പരമായനേകപേരുണ്ടായികലികളെ
 യോഗമെന്നല്ല വേദാഭ്യയനം ദാനമുത
 ലാകിയസൽകർമ്മങ്ങളെവർത്തനശിപ്പിച്ചാർ
 ഞ്ചെയ്യുംവ്യാധികളും ജരയുംതളിച്ചുവു
 ഭിതിശാകാദികളു മാത്രയായുള്ളോരായ്
 രാജാവാകലിയുടെ പിന്നാലെനടന്നിതു
 യോജിച്ചുപോകനാശം ചെയ്യുവാനവമല്ലാം
 കലിയുംകുടുംകാരും സഞ്ചരിക്കുന്നകല
 മുഖകിൻസ്ഥിതിപാരം പ്രാകൃതമായിത്തീൻ
 കാലവിദ്യോന്മാരായല്ലജീവികളായി
 സ്ത്രീലോലചിത്തന്മാരായ് ഭവിച്ചു മനുഷ്യന്മാർ
 മൈകതവാചാരന്മാരും കന്ധിതചേഷ്ടന്മാരും

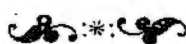
ഭൂതലപത്രംപ്രേമം ചെല്ലാമുണ്ടായെന്നു
 ദീനതാസദാ സുദൃഃസവകന്മാരും വേദ
 ഹീനതയായിത്തീർന്നു വിപ്രന്മാരതയല്ല
 കായ്മലിയാത്തതോരോന്നുരച്ചുവാളിപ്പോരു
 മാർഗ്ഗമാധർമ്മവില്ലെന്നവരും മൃഗന്മാരും
 ആഗമാരസംപാദല വില്ലെന്നകൂട്ടക്കാരും.
 ലോകത്തിലുപവിതധാരികളല്ലാത്തതും
 ക്രൂരതമിഹിച്ചിയെവില്ലാതാശിഷ്ടാദര
 പൂരകന്മാരുമന്യകാമിനീരതന്മാരും
 പാരിടത്തിങ്കൽവണ്ണസകലചെയ്യുന്നേരും
 പാരമായ്മതിപ്പോരു മെത്രയുംമുണ്ടുമാരും
 ദുരിതചെയ്യുന്നോരും നാലുകെട്ടിലാത്തുള്ള
 പുരയിൽപാർക്കുന്നോരും ശംശീലരാജന്മാരും
 പരമായുസ്സുപാത്താൽ പതിനാറുണ്ടായോരും
 കരളിൽസ്പാലൻമാത്രം ബന്ധു ചെന്നുക്കുടുന്നേരും
 ഇടഞ്ഞുവാഗ്ദാനത്താൽ കലഹിച്ചിടുണേരും
 കടുമവെട്ടുന്നതുഭാഗിയെന്നോക്കുന്നേരും
 നിത്യവുംസുരാപാനം ചെയ്യാതമിഹിച്ചിതാ-
 നത്തമാഹാരമെന്നായ് ചൊല്ലിപ്പാദിയ്ക്കുന്നോരും
 ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരല്ലാമുണ്ടാകും ലോകത്തിങ്ക
 ലെങ്ങുമ മയ്യാദയും ധർമ്മവുമില്ലാതാകും
 മാനുഷകലനതാ ധനവാന്മാരും കലി
 തന്നെടകാലത്തിങ്കൽ വ്യാപാരിദ്രിജരല്ലൊ
 വേനത്തിങ്കൽവാഴ്ത്താൻ മോഹിക്കുംസന്യാസിമാ
 രവിവേകികളായിത്തീർന്നിടാ ഗ്രാമസ്ഥന്മാർ
 തിന്മിയ്ക്കുംഗുരുവിനെ ഭർമ്മമില്ലായതെയുണ്ടെ
 നന്യകുടതാനിച്ഛിടാ സജ്ജനപ്രേമചെയ്യും
 ജ്ഞാതികൾ ദാനവാങ്ങുവാൻ മോഹിച്ചിടാ
 ഭദ്രമായന്യവിത്തം സൂത്രത്തിൽകയ്ക്കുവാക്കും
 രണ്ടുപരാണപെണ്ണു കൂടിക്കാൽവിവാഹമാ.

യുണ്ടാകാ മിത്രതയും ദാനവാരോഹത്തിൽ
 പ്രതിദാനത്തെച്ചെയ്തില്ലതിനുകഴിവോരോ
 പ്രതികാരേമരയില്ല ദുർവ്വലനാശമാത്രാ
 അതിയായ്സംസാരിപ്പോൻപണ്ഡിതൻ പേരുകേൾപ്പോ
 മതിയെന്നോത്തുമാത്രാ ധർമ്മത്തെച്ചെയ്തും ജനം
 വളരെപ്പണമുള്ളോൻ സഞ്ജനമായിട്ടു
 ജലവുംദൂരത്തുള്ളതാകുന്നുപുണ്യരീതിമാ
 വൃണന്താലാനമാത്രാ ബ്രാഹ്മണക്കടയാളം
 ചേണററുണ്ഡമാത്രം സന്യാസചിഹ്നം ലോക
 കറയുംസസ്യജാലാഭമിയിൽ നദീകലാ
 നിറയും ഭൂമിയതിൻകരമാത്രമായ്ജീതം
 വേശ്വാവൃത്തികളെല്ലാംകുറഞ്ഞാളും വധുജനം
 വിശ്വാസപ്രേമമില്ലാതായിട്ടും പതികളിൽ
 അന്യക്ഷേണംചെയ്യാൻ ബ്രാഹ്മണർമോഹിച്ചിട്ടും
 ചണ്ഡാലമന്ദിരത്തിൽകൂടിയായാഹ്വചെയ്തും
 വൈധവ്യബന്ധം സ്രീകരകുണ്ടാകില്ലൊരിക്കലും
 സ്വാതന്ത്ര്യം സ്വീകരിച്ചു സഞ്ചരിച്ചിട്ടുംസദാ
 പലമട്ടുകാലാവസ്ഥിക്കുമേലജാല
 മുലകിൽ സസ്യജന്മകുറവിയ്ക്കുംകുറഞ്ഞിട്ടും
 നാട്ടുകാളെല്ലാം പ്രജാക്ഷേപനാരായ്ജീതം
 നാട്ടുകാർ നികുതികാണ്ടേററുചാതവിച്ചിട്ടും
 ക്ഷുത്തുകാണ്ടുവശമായ് ഭായ്യയെക്കഴുത്തിലും
 പുത്രാനക്കരത്തിലും ധരിച്ചു ദുർഭാഗാർ
 നാട്ടുകാളെല്ലാംവിട്ടു ഘോരമാമലയിലും
 കാടകത്തിലുംപുകു കാലത്തെകഴിച്ചിട്ടും
 കായകൾ കിഴങ്ങുകൾ മധുമാസങ്ങളേവ
 മായിട്ടുമാമാരചെയ്തുപജീവിക്കും ജനം
 കലിതന്നെന്നാവാദത്തിങ്കലിങ്ങിനെയെല്ലാ
 മുലകിൽസംഭവിയ്ക്കും വിഷ്ണുവെഴുതിച്ചിട്ടും
 ശോവിനനാമോപാലും ശൂന്യമാരണ്ടോപാദി

ഭൂപിണ്ഡങ്ങൾ വെട്ടി സകല മൃഗാപാദ
 എല്ലാജാതിയുമാനായ് രീനീട്ടം നാലുകാലി
 ദിഗ്ഗന്തയാകാ വ്യാപ്തീതിയുംസൽകർമ്മവും
 വഞ്ചിതസ്വാധ്വസാഹാദവൃഷ്ടാഭാവംകാരാധര
 നാലുനായും മന്ത്രാധീനരായ് വർദ്ധിച്ചിട്ടും
 ഭക്ഷണമില്ലാഞ്ഞെല്ലാ നിഷ്കരമാനുമാനീ
 ചക്ഷണം ബ്രാഹ്മണനശ്ശരണം സബ്രാഹ്മണൻ
 ഭൂമിനാശഭയം സഹിയ്ക്കുന്നതിമാത്രം
 ക്ലിപ്തയായ് പശുരൂപം കർമ്മാഭ്യർത്ഥത്തിട്ടും
 ഇമ്മാനീദേവതെന്ന മൂനിലായ് നടത്തിച്ച
 നിർമ്മലാസത്യലോകം സബ്രാഹ്മണൻ
 സാമാദിവേദലോകനാദപൂരിതമായും
 ഹോരധൃമങ്ങളാലെ ശ്രാമദൃപദമായും
 മുനിഃസവിതമായും ദക്ഷിണഭാഗത്തിലായ്
 കനകത്തറമല്ലേ കത്തിട്ടുവഹിയേറ്റും
 വിലസുന്നതന്മാസം ലോഭമരണമായുംപുഷ്പ
 ഹലപൂരിതോദ്യാനവനരാജികളോടും
 നിർമ്മലജലപൂർണ്ണമയലോ ചൊയ്ക്കുകളിൽ
 സമ്മേളിച്ചിട്ടുംഹാസസാരസവിഹിതങ്ങൾ
 തങ്ങളെക്കണ്ടുംകൊണ്ടു വഴിപാക്കരെക്കയല്ലാ
 മടങ്ങാട്ടുവിളിക്കുന്നമട്ടിരിക്കുന്നതായും
 മന്ദമായ് ചിത്താകാശത്തിങ്കലതകളാൽ
 ചെന്നിട്ടുപാമ്പന്മാരെ നതിചെയ്യുന്നതായും
 ഇവർണ്ണമല്ലാ പരമാർത്ഥാദൃപദമായ
 പാമ്പനാസത്യലോകം ഖിന്നരാമരന്മാർ
 ഭൂദേവിയോടു കൂടിത്തങ്ങളെദൃഢാഭരണം
 സാരമുണർന്നിപ്പാൻ പ്രാപിച്ചിടനശേഷം
 സത്യലോകത്തിൽ സഭാഭ്യത്തിൽപിറന്നൊന്നായ്
 നിത്യനായ് സനകാദിസിദ്ധരാൽസേവ്യനായി

ഉത്തമന്മാരായിട്ടാ മൗനമൊക്കെ വേദ
മന്ത്രമുപദേശം ചെയ്തു കൊണ്ടുനാമയം.
വത്തിക്കാവിരിഞ്ചനാ ത്രൈലോക്യതാതന്തന്നെ
ഭക്തിപൂർവ്വകമവർ സാക്ഷാഗ്രാമിച്ചിതു.
ഉല്ലാസലോചനൻ തന്നെഗ്രാമരൂപ
മിപ്പുരാണത്തിലൊന്നാമദ്ധ്യായമേവാചനേന

ഇതിന്ദ്രികപുരാണ അനുഭാവവതവിഷ്ണു
പ്രഥമഭാഗ കലിവിവരണം നാമപ്രഥമദ്ധ്യായം.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

വിന്നെയുവിഷ്ണുവിൻ പാദാഞ്ജലങ്ങളി
ലന്യനയായുള്ള ഭക്തിയോടൊത്തോ
ധന്യനാസുതൻ മുനീശ്വരന്മാരോട
ചൊന്നാൻ മഹാവിഷ്ണു തന്റേകഥാമൃതം
കേൾപ്പിൻമനികളെ ! താമരക്കാർമഹൻ
കല്പിക്കുകാരണം ദേവകളാക്കയും
ഉൾപ്പെരിതാപം ചുരുക്കിസ്സവിനയം
തൽപരോഭാഗൈശ്വതാനീടിനാൾ
ധർമ്മനിരൂപരാഭ്രമിക്കുമു പത്തു
ദുർമ്മദനാകംകലിതൻപ്രവൃത്തിയാൽ
നിർമ്മായമിപ്പോൾ ഭവിച്ചിരിക്കുന്നിതു
ശർമ്മവളത്തുവാനോത്തുകൊള്ളേണമെ.
ആരുംഭവാനൊഴിഞ്ഞില്ലാ ഗിരിയന്നു
നേരേസുരന്മാരുരചെയ്തു കേൾക്കയാൽ
കാരുണ്യപൂർവ്വകം നിജരന്മാരെയും
ഗോത്രപമാൻകരഞ്ഞുവിവശയാൽ
മുനിതനിന്നീടുന്ന ഭൂമിയേയും പാത്തു
പാതകപാപമെഴിവിതെൻ പിതാമഹൻ

പുഷ്പാനേത്രനും വിഷ്ണുനാരായണൻ
 സർവ്വപാചാരിധിതഭോടിക്കതക്കയ്യ
 ചെന്നുണർത്തിച്ചു നിവർത്തിയുണ്ടാക്കുവ
 നിന്ദാദികളെ ! വിഷാദംകളയുവിൻ
 എന്നരുചെയ്തു വരിഞ്ഞൻസുരഗണ
 മൊന്നിച്ചു ഗോപാകമുറപ്പുക്കുന്നാരം
 സ്കോത്രങ്ങൾകൊണ്ടു മകന്ദനത്തൽക്കുണം
 പ്രത്യക്ഷനാക്കിനാനംബുജസംഭവൻ
 വൃന്ദാരകമാക്കിയന്നുള്ളസങ്കട
 മൊന്നൊഴിയൊക്കെക്കണ്ടല്ലോ സവിനയം
 ഇന്ദിരാതാമനാ, നാരായണസ്വാമി
 തന്നാട്ടനന്നാ മുണർത്തിച്ചിതു തദാ
 നന്നരമംബുജലാചനൻ ബ്രഹ്മാവു
 നന്നാടരുടെയെഴുതിത്തരംസന്ധിതം.
 (പൂവാതൊനിനിശ്ശാഭളഗ്രാമത്തിൽ
 വിഷ്ണുശസ്ത്രൈസ്സന്നഭൂസുരൻതന്നുടെ
 പുത്രനായ് തൽപത്നിയാകുംസുമരിയി
 ലെത്രയും വേഗാലവതരിച്ചീടുവൻ
 ജാതരാമുന്മേഷൻ ദ്രാവാകളുംമമ
 ജാതദോഷംഞാൻ കലിക്കയാചെയ്യുവൻ
 ദേവകളുംശോഭജാതരായീടണ
 മേവതംമത്സഹായതത്ത്വവനിയിൽ
 കല്പനായിടും ബ്രഹ്മപുതാപ്യൻധരാ
 വല്ലഭൻതന്നുടെ ദാരങ്ങളായയും
 മല്ലാക്ഷികൊമുദിതന്നുടെഗർഭി
 ലുല്ലാസമുറക്കലിന്നിന്ദിരാദേവിയും
 ചെന്നടൻജാതയാ സിംഹളരാജ്യത്തി
 ലന്നിപരക്കാവ്യയും പത്മയെന്നായ്തരം
 തങ്ങൾതങ്ങൾക്കെഴുതുംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 നിങ്ങൾജനിപ്പാനൊരുങ്ങുവിൻഭൂതല

പാപികളെക്കൊന്നു രാജാസനങ്ങളിൽ
 സ്ഥാപിക്കുവൻ മരുഭൂവാപികളെത്താൻ
 പിന്നെക്കലിയായസപ്പുത്തൈവനടൻ
 നന്നായ്കൃതയുഗം സ്ഥാപിച്ചുധർമ്മങ്ങൾ
 മുന്നെക്കണക്കെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതിൻപോലും
 മെന്നാലയത്തിന്നുപോരുമറിവെക്കടാ
 ദേവദേവൻ കൃപാസാഗരൻമാധവ
 നേവമരുറുചയ്യു തത്രമറഞ്ഞിതു
 പിന്നെയുംനാമനെക്കുവിട്ടുദേവക
 ജ്ഞാനിച്ചു ധർമ്മവുമേറുംകൃതാർത്ഥനായ്
 സത്യലാകുപുകിരുന്നാൻ; ത്രിദശ
 മന്ത്രമോദം സുമാലയാവുകിനാൻ
 ജന്മനാശാദികളില്ലാത്ത ചിത്പര
 ബ്രഹ്മസ്വരൂപൻ നിജപ്രഭാവത്തിനാൽ
 ബ്രഹ്മചിത്തമേ ! ശംഭുഗ്രാമത്തിൽ
 ജന്മമടുക്കുവാനായ്കുന്നിടിനാൻ
 സൂര്യാദികളാഗ്രഹങ്ങളുൾപ്പെട്ടി
 താരങ്ങളുമെല്ലാദിരാശികളെന്നിവ
 പാരംശ്രദ്ധയോടെനില്പും മന്ത്രങ്ങളിൽ
 നാരായണസ്വാമിതന്റെ ഭക്താത്മമൻ
 വിഷ്ണുയശസ്സെന്നഭൂസുരൻതന്നിൽനി
 ന്നുണ്ണതരംശ്രദ്ധചിയാ സുമതിയും
 വൈഷ്ണവമായുള്ളഗർഭം ധരിച്ചിതു
 വിഷ്ണുപ്രസാദലേശത്തിനാലെ തദാ
 ലോകേശനാം വിഷ്ണുഗർഭസ്ഥനായവാ
 രാകപ്രസന്നമായ് വന്നിതുദിക്കുകൾ
 സാഗരപംക്തിയും സ്ഥാവരജംഗമ
 ലോകങ്ങളും നദീജാലങ്ങളും ഭൂതം
 ദൈവങ്ങളും ദേവഗന്ധർവ്വമാനഷ
 ജാലങ്ങളും മുന്നിമാതം തെളിഞ്ഞിതു

മലയാളം

സംസാരിച്ചിരുന്നതായ് രീതിപ്പെട്ടതെന്നു
 ഞാനുപകാരണ സർവ്വസ്വതപങ്ങളും
 ഘടനയെക്കുറിച്ചുവെക്കുമ്പോഴേക്കു
 കിത്തനാചെയ്യുന്നതെന്തിനാർ ദേവകൾ
 ഘോഷിച്ചുപാത്രങ്ങൾ ഗന്ധർവ്വവീരരും
 തോഷിച്ചുദേവാഗന്മാരുമാടിനാർ
 ജാതമോദം സർവ്വലോകരും വിഷ്ണുതൻ
 ജാതനാമെന്നോളത്തോഷിച്ചുനില്ക്കുവ
 ധാതാവുമുന്നമപേക്ഷിക്കുകാരണം
 ഭൂതലേമാധവൻ ഭൂഭരനാശകൻ
 മാധവമാസേ വെളുത്തപക്ഷത്തിലെ
 ദാമശനാളിലവതരിച്ചീടിനാൻ
 ജാതനായീടിനവിഷ്ണുവാപുത്രനെ
 താതമാതാക്കളും കുണ്ടുമാദിച്ചിതു
 തുഷ്ടി വെക്കുകൊണ്ടുപമാത്രഭാവമഹാ
 ഷഷ്ഠിയാദേവപരിഗ്രഹിച്ചാർ തദാ
 കുട്ടിയോ വിഷ്ണുവിൻനാഭിക്കൊടിമുറി-
 ചിട്ടതന്നെബികയാകുംഭാവതി
 മന്ദാകിനീദേവിയത്രേകളിപ്പിച്ചു-
 തെന്നല്ലസാവിത്രതോത്തിക്കൊടുത്തിതു
 നന്നായ്കുലപ്പാലമുതിരുതുല്യമാ
 യന്നു ചന്ദ്രസ്വരാദവാനൽകീടിനാർ
 ഭാഗമന്യേസപ്തമാതൃക്കളാണെൻ
 മംഗളവാക്യകളോരോന്നുചൊന്നതും
 ദേവൻജനിച്ചതാഞ്ഞുവിരിഞ്ഞു
 സേവകൻവായുവിനോടരുചെയ്യിതു
 പോയ്ചരേണംഭവാൻവിഷ്ണുജനിച്ചോരു
 പാവനസൂതികാഗാരത്തിലിരിക്കണം
 ദേവകൾക്കുംപരമദുഷ്ടഭാവിഷ്ണുത-

നിവപുസ്സാത്താൽചതുർത്ഥാഹുസംയുതാ
 തീരത്വജിച്ഛാതമാനഷ്ടാദിയായ്
 തിരുവാൻനാഥനോടുകൂടാലിട്ടുനീ
 സാരസസംഭവനിത്ഥാകമിച്ഛാത
 നേരം സമീരണൻപാരംസുഗന്ധിയായ്
 മനം സുശീതനായ്ചെന്നവിധാരാവു
 ചൊന്നതശേഷമുകുന്ദനോടോതിനാൻ
 അക്ഷണംബ്രഹ്മാജ്ഞാകൈകാണ്ടുപുണ്യവി-
 കേക്ഷണൻ രണ്ടുകയോടുംവിളങ്ങിനാൻ
 തൽപിതാക്കന്മാരതുകണ്ടനേരത്തി
 ലുല്പതാത്മ്യചിത്തരായ്നിന്നതു
 ചിൽപുമാൻതന്നുടെ മായയിതായവർ-
 ക്കുറുപ്പു വിലിന്ദുജാലംപോലെയാതിതു
 ശാഭേഗ്രാമത്തിലന്നതൊട്ടുവരും
 സുഭതാനന്ദം സുഖിച്ചുവാണിടിനാർ
 തല്ലനല്ലാചാരമല്ലാതൊരുത്തർക്കു
 മില്ലാതെയായിതു ചൊല്ലാന്നൊരപ്പുരെ
 നെകൊണ്ടുമാരുടെവയുപാപവു
 മന്നു മുതൽക്കവെക്കില്ലാതെയായിതു
 ദേവദേവൻതാൻ ജനിച്ചതുകാരണം
 ദേവകുടുംബവംശോഷിച്ചതു ദിവി.
 ചൊല്ലുവാനാവതല്ലാത്തുള്ളൊരാന്നു
 മെല്ലാജഗത്തിനുമുണ്ടായിതു തദാ
 അന്യോന്യശത്രുതമുള്ളൊരുജന്തുക്കു
 ഉൊന്നിച്ചിണങ്ങിക്കൂട്ടി തുടങ്ങിനാർ
 പൂക്കളുള്ളൊക്കെയെന്നായ്ഫലിച്ചിതു
 പക്ഷിമൃഗാദിയ മേററുതെളിഞ്ഞതു
 മൂന്നുലാകത്തിനുമുന്നാകമീശപരൻ
 വ്യാപാരകാരാതിനാശനൻകേശവൻ
 നന്നനായിജ്ജനിക്കയാലറവും

ധന്യമായ വന്നാലും സുതതിയാമമ്മയും
 കല്യാണമുന്തിയാതന്നു നടപ്പത്രം
 കല്യാണസിദ്ധിക്കെന്നകം പത്തുക്കളെ
 നല്ലവിപ്രക്കുസൃഷ്ടാദിസംയുത
 കല്യാണമുറക്കൊണ്ടുതന്നേകീടിനാൻ
 പേരടങ്ങുമെന്നു മുറയ്ക്കു ധരിച്ചുള്ള
 ഭൂമിദവസത്തമമാരാടു കൂടവ
 താതനാവേണ്ടുന്നവട്ടങ്ങുമെടുത്തു
 ജാതനാപുത്രനപേർ ചിളിച്ചിടുവാൻ
 ഭാഗ്യചരാമനം വ്യാസനാദ്രൗണിയം
 യോഗ്യനായിട്ടാകൃപരം വരികളായ്
 വന്നിടിനാരന്നു മാനുഷപ്പെരുപായ്
 രിഷന്മാരുവിഷ്ണുവെക്കൊണ്ടുവാൻ ശോഭിച്ചു
 സൂര്യസങ്കാശരായ് ശോഭിക്കുമെന്നാലു
 പേരെയും കണ്ടതിഭാഗ്യസമനപിതാ
 ഭൗരണൻ രോമാഞ്ചിതാഗനായി ശപത-
 ന്നാമാവരക്രമേണ പൂജിച്ചിതു
 മാനുരാമായവർ പൂജയെക്കൊണ്ടാണ്ടു
 ധന്യാസനങ്ങളിൽ സന്തോഷപൂർവ്വകം
 ചെന്നിരുന്നദിജൻ തങ്കളിലുണ്ണിയായ്
 മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന വിഷ്ണുവെക്കണ്ടിതു
 മന്ത്രി പഞ്ചപുണ്ടോരോമനക്കുട്ടിയായ്
 വത്തിക്കുമീശപരൻതന്നെ വണങ്ങിനാൻ
 കല്പനാശാത്മാ വിരിഞ്ചനത്മിക്കൊ
 ലിക്കാലമഞ്ജുജനാഭൻ ധരണിയിൽ
 ഇക്കണ്ടകോമളാകാരം ധരിച്ചിതെ-
 ന്നാകമലത്തിലദിവ്യരോത്മകുണ്ഡം
 കല്പിയെന്നുള്ളൊരുനാമമക്കുട്ടിക്കു
 മുചുതപോധനൻമാരവരിട്ടിതു.
 തജ്ജാതകമ്മാദിസർവ്വകർമ്മങ്ങളു

മുറുജാതകൗതുകം ചെയ്യുപോയാരവർ
 നല്ലർമണിയര സുജതിയാമമയാൽ
 സംലാളിതനായ കംസാരിമാധവൻ
 തെല്ലകാലാകൊണ്ടു ശുക്ലപക്ഷത്തിലെ
 നല്ലാരുചന്ദ്രനെപ്പോലെവളർന്നിതു
 വിജയരായ് കല്പിതനംഗത്തിനാൽകവി
 പ്രാജ്ഞസുമന്ത്രാഖ്യായുള്ള മൂന്നുപേർ
 കല്പിതനഗ്രജന്മാരായ് പിറന്നവ-
 രുൾക്കൽത്തുള്ളവർ ധർമ്മജ്ഞരേറവും
 പ്രീതിയേറുന്നോർ പിതാക്കളിൽ നിർമ്മല
 ചേതസ്സുകൾ ഗുരുദേവഭക്താത്മരർ
 ഗൗര്യ ശ്രേയശാലാദികളായ് പരം
 യോഗ്യരാംസ്തേഹിതന്മാരോടുകൂടവ
 ചൊല്ലെഴുന്നാരുവിശാഗന്ധപാവനി
 വല്ലഭൻതന്നെടർക്കയിൽപാത്തിതു
 ബ്രാഹ്മണവർഗ്ഗപ്രധാനികളാക്കയും
 ബ്രഹ്മസപരൂപനാംകല്പിയെക്കണ്ടെയൊൽ
 മാനസതപങ്ങളെല്ലാമകറിയ-
 ത്യാനന്ദപൂരിതചിത്തരായിടിനാർ,
 ധന്യനായ്സർവ്വഗുണാഖ്യനായിടിന
 തന്മനനാകിയ കല്പിയോടേകദാ
 മന്ദഹാസംചെയ്തു വിഷ്ണുശസ്തൃന
 തന്നെടതാതനീവണ്ണമാതീടിനാൻ
 തന്മന ! നിന്നെടപൂണത്തൽക്കല്പാണ
 മിന്നിഹനന്നായ് നടത്തുന്നതുണ്ടുഞാൻ
 ഓതിത്തരാമിനസ്സാവിത്രിയെസ്സർവ്വ
 വേദങ്ങളും ചോർന്നന്നായ് പഠിക്കണം
 ഇത്തരംതാതൻറഭാഷിതം കേൾക്കയാ
 ലുത്തമനാകിയ കല്പിയോദിച്ചിതു
 വേദമെന്നാലെന്തു സാവിത്രിയെന്ന തെ-

നേതൃസ്വരൂപിനാൽബ്രാഹ്മണജാതികൾ
 സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടുപോകുന്നതെന്നുള്ള
 തുൾക്കാമ്പുണന്നുചരണോതിത്തരണമെ
 ഈവണ്ണമാത്മജൻ ചോദിച്ചതുകേട്ടു
 പാവനശിലനാം തരതനോരീടിനാൻ
 വേദങ്ങളായതു വിഷ്ണുവിൻവാക്കുകൾ
 വേദമാതാവന്നറിക സാവിത്രിയെ
 സൂത്രം ത്രിഗുണസ്വരൂപം ദിവിജാരിയ-
 സ്സുതരൂപിയെ വിദിതമാകുന്നതു
 പത്തുകുർമ്മങ്ങളെച്ചെയ്യുള്ളൊരാഗമ
 വിത്തുകൾക്കൊക്കെയും ബ്രാഹ്മണമോർക്കീ
 ഇക്കണ്ടലോകങ്ങൾ മൂന്നിനും പുഷ്പിയെ
 ചേർക്കുന്നവേദമവരിലൊക്കുന്നിതു.
 യാഗം, തപം, ദാനം, ദത്തമസപാദ്യായം
 മാഗമപാരങ്ങളിനിയനിഗ്രഹം
 ഇത്യാദിവേദോക്തകർമ്മങ്ങൾചെയ്യതി
 ഭക്ത്യാമുക്തനെന്നുതന്നാക്കുന്നിതു
 എന്നതുമൂലം ധരാസ്വരന്മാരോടു
 മൊന്നൊഴിയായുള്ളബന്ധജനത്തോടും
 നിന്നുടെ നല്ലോരുപനയനക്രിയ
 നന്മ ! ചെയ്തൻതുഭുഭുഗ്രന്തത്തിൽഞാൻ
 ഇങ്ങിനെ താതൻ പറഞ്ഞതുകേട്ടോരു
 മംഗലരൂപനാം കല്പിച്ചോദിച്ചിതു
 ഭാരതണമെന്നോടുപത്തുസംസ്കാരങ്ങളെ
 കേൾക്കുകയൊക്കുന്നു ഭൂസുരക്കെന്നതും
 ഇത്തരം പുത്രന്റെ ചോദ്യം ശ്രവിച്ചവർ
 രത്തരം സത്പരം തരതനോരീടിനാൻ
 നിമ്ബബ്രാഹ്മണൻതന്നുടെപുത്രനായ്
 ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീഗർഭജാതനായുള്ളവൻ

കേരള ഗോധനമാദിയാകുംപത്തു
 സംസ്കാരമൊത്തവനായിപ്പുകിടന്നു
 സന്ധ്യാരൂപങ്ങളിൽനായത്രിയെത്തെയ്യ
 മനമൊത്തവിനാ ഭക്ത്യാജപിക്കണം
 പ്രത്യഹംപൂജയും ചെയ്തുതപസപിന്ധൻ
 സത്യവാക്കായ്സദാധീനനാകുന്നവൻ
 ഘോരമായുള്ളോരുസംസാരസാഗരം
 സൈപരംകടന്നിട്ടമില്ലാത്തസംശയം
 ചിത്തേ മഹാവിഷ്ണുപൂജാക്രമംധരി-
 ചുത്തബ്രാഹ്മണനായിട്ടമമ്മഹാൻ
 സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപിയംജ്ഞീരുന്ന
 നിശ്ചയം നന്ദനാ ! തീധരിച്ചിട്ടുക.
 ഏവം പിതാവിന്റെ ഭാഷിതംകേട്ടൊരു
 ദേവദേവൻ കല്പി ചോദിച്ചിതിങ്ങിനെ
 മൂന്നുലോകത്തിലുംസാധിതകാമനായ്
 തന്നുടെമംഗലാചാരത്തിനാർദ്ദ്രം
 ഇന്ദിരാനായകൻസന്തുഷ്ടനായുള്ള
 ധന്യനാബ്രാഹ്മണനെങ്ങു ? ചൊല്ലേണമെ
 തന്നകൻതന്നുടെചോദ്യമേവംകേട്ടു
 നിമ്ബൻതാതന്നമേവമോതീടിനാൻ
 ബ്രാഹ്മണഭേഷിയായ് ശക്തനായ് രഖനായ്
 ധർമ്മവിധാസകനാകുംകലിയുടെ
 ക്രൂരപ്രവൃത്തിയൊൻപിപാത്തങ്ങളിൽ
 സൈപരമലാമ്മിഷ്ടർപൂജവാഴുന്നതു.
 അല്ലമാത്രം തപസ്സുള്ളോരുവിപ്ര ത-
 ണ്ടിപ്പാരിലിക്കലികാലത്തുലായവർ
 പാരമധർമ്മികൾശിശ്നോദരപരി
 പൂരകന്മാർ നീലധർമ്മാവെടിഞ്ഞവർ
 പാപസാത്താർദ്രരാചാരർനിന്ദേജർ
 കോപകാമാദികൾകൊണ്ടുയേർക്കു

സ്ത്രീകളെക്കൊണ്ടുവരുമാമിപ്പവർ
 ശ്രീകാന്തവിതകേതിനെല്ലാമിപ്പവർ
 അന്യന്ദം കേകുണം ചെയ്യുജീവിപ്പവർ
 മാന്യരെന്നാത്താടിമാനാതപ്പവർ
 വേണ്ടുന്നകലത്തു ഗായത്രിയെശ്രദ്ധ
 വൃണ്ടുജപിക്കാതെ മൂഢരാജാക്കന്മാർ.
 കാലപ്രഭുവൊധികളില്ലാതെയുള്ളവർ
 ലീലാപരന്മാർ പരദാരാലാലുവർ
 തന്നെരക്ഷിക്കുവാൻ ശക്തരല്ലാത്തതി
 മിന്നിയായ് ശുഭ്രരച്ചെന്നുഭജിപ്പവർ
 ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരുവിപ്രരല്ലാതെ ക-
 ണ്ടെങ്ങുമില്ലികലികാലത്തിലാക്കുനീ
 അപ്രമേയപ്രഭുനാകിയകുപ്പിയ-
 മിപ്രകാരം നിജതാതൻറ ഭാഷിതം
 സപ്രമോദാ കേട്ടുനേരംകലികലം
 ക്ഷിപ്രം മുടിക്കുവാനുള്ളിലോത്തിടിനാൻ.
 തന്നുടെ താതനും ബന്ധുജനങ്ങളും-
 മൊന്നിച്ചു വൃണന്തൽക്കല്യാണമാമരാൽ
 ലോലാഷിച്ചുചെയ്യാതശേഷം ഗുരുക്കല
 വാസം തുടങ്ങിനാൻ സാമുസാരക്ഷകൻ
 അദ്ധ്യായമദ്യുതാൻ രണ്ടുചാല്പീടിനേ-
 നിത്ഥാ രമാവരൻ ചന്ദ്രസാദത്തിനാൽ

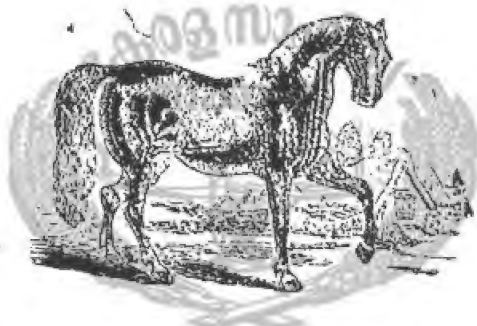
ഇതി ശ്രീ കല്പിപുരാണ അനുഭാവത്തെ ചവിടിച്ചു
 ഭാഷാഭാഗേ കല്പിജന്മോപനയനംനാമ ചിതീയോദ്ധ്യായം.

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

പിന്നെയുംമുനിമാരോടുംബുജനാഭൻതനി-
 ലുനീട്ടാക്കേതിപൂർവ്വം സൂതനമുചെയ്യാൻ
 മോഹിതനായെത്തികൾ താപസനായിവ

മാമാത്മ്യമീടുന്ന ഭാഗ്യാരാമൻപ്രഭു
 മോഹമുൾക്കൊണ്ടുപിറ്റാറ്റാസാൽമാ ഗുരുവര
 ഗോഹവാസത്തിനായിപ്പോകുന്നകുളിതന്നെ
 കണ്ടനേരത്തു തന്റെപണ്ണാലയ്ക്കുകൂട്ടി-
 കൊണ്ടുപായരുൾചെയ്താ നിങ്ങളെന്നമധുരമായ്
 എന്നെനിദിജാത്മജ ! ഗുരുവായ് വരിച്ചാലും
 നിന്നെ ഞാൻപറപ്പിക്കാം വേണ്ടതുസകലവും
 ധന്യനാജമദഗ്നിതന്നുടെപുത്രൻ ഭൂത
 തന്നുടെവംശത്തിങ്കലുല്പന്നൻ മഹാപ്രഭു
 ചേദത്തുവേദാംഗങ്ങളെന്നല്ലപിന്നെഭവന-
 മ്യേദമുദരിയെന്നോനെനെനെനെഭരിക്കനി,
 ക്ഷത്രിയവാശം മൂന്നാവേശമടനശിപ്പിച്ചു
 ധാത്രിയെബ്രാഹ്മണർക്കു ദക്ഷിണചെയ്യശേഷം
 വന്ദ്യമായിരിപ്പേരേ മാഹേന്ദ്രപദ്മത്തിൽ
 വന്നു ഞാൻതപസ്സാടുമിവിടെ വസിക്കുന്നു,
 അത്രുനീപരിച്ചാലും നിന്നുടെവേദംപിന്നെ
 ശാസ്ത്രമുണ്ണമം മററുള്ളതുമിങ്ങദ്യുനിക്കും
 ഇത്തരംഭൂതപതിതന്നുടെയരുളപ്പാ-
 ടത്തമൻകുളികേട്ടുമാമാഞ്ചിതാംഗത്തോടാ
 ഗുരുവിൻപുരുഷരാഭവിസാഷ്ടാംഗപ്രണാമചെയ്-
 യ്തുമോദന വേദാദ്ധ്യയനത്തുടങ്ങിനാൻ
 ചേരലഴുന്നോരുകലാവിദ്യകളുപത്തി-
 നാലുമാംഗങ്ങളോടുകൂടിയവപരിച്ചിതു
 എന്നല്ലധനുർവ്വേദാമൃതലായവയെല്ലാ
 മൊന്നൊഴിയൊരേ രമൻതന്നിൽനിന്നദ്യുനിച്ചാൻ
 തന്നെത്തരംകുളി ഗുരുവാശാമൻതന്റെ
 പദതാപവന്ദിച്ചുവാ സാരമുണർത്തിച്ചാൻ
 സർവ്വസിദ്ധിയുമെനിങ്ങുതിനാലുണ്ടായ്തരം
 സർവ്വജ്ഞനകുംഭവാനേതിനാൽസന്തോഷിയ്ക്കും
 അങ്ങിനെത്തുളവസ്തു ദക്ഷിണചെയ്താൻ മോഹ

ശിശിയാപത ! ശാഭോ ! വിശ്വനായക ! ഭീര
 ശാസ്ത്ര ! ഭൂതാചാര ! വാസുകിണ്ണഭം !
 പരമാനന്ദമുത്ത ! ത്രാബക ! പൂരാതന
 പൂരക ! പഞ്ചവക്ത്ര ! ഭഗവൻ ! നമസ്കാരം.
 അഗ്നിജ്ഞാനകരണയോഗശ ! ദേവഗംഗാ-
 സംഗതാലാഭശീഷ ! ഭഗവൻ ! ജടാധര !
 ബാലശീരംശുപ്രഹേലഭദേശ ! മേ ! മഹാ
 കളവിഗ്രഹ ! ഭഗവൻതന്നെ ഞാൻ വണങ്ങുന്നത്.
 നിത്യപൂജശാനത്തിൽ ഭൂതവേതാളവർഗ്ഗ
 മെത്തുതാണ്ഡ പരൈയോ ഭഗവൻ ! നമസ്കാരം.
 ചന്ദ്രശൂലാദിനാനം ശസ്ത്രാർപ്പണപുണ്യലോക
 നിഗ്രഹകരണങ്ങളാകിയ കൈകളോടാ
 വിലസാ മാന്ദ്രഭവ ! രോഷാകൊണ്ടുപകിതിൻ
 വിലയം ചേർക്കുന്നാഥ ! സന്തതാനമസ്കാരം.
 ഭൂതാർപ്പണമൊഴിയായിക്കിയ ചിരോ ! പഞ്ച
 ഭൂതാർപ്പണ സൃഷ്ടിച്ചീടുവാനിഹായോടാ
 തന്മാത്രസ്വരൂപനായ് ലോകങ്ങളെല്ലാം കാല
 കർമ്മസ്വഭാവഭാഗ്ഗാൽ സൃഷ്ടിച്ച ജീവഭാവ
 കൈകൾക്കുനിത്യബ്രഹ്മാനന്ദത്തിൽ പതിച്ചീടാ
 ചിത്തക്കരണലോകമെങ്ങൊഴിയാനമസ്കാരം.
 ശവ്നാഭഗവൻതന്നെ ലോകമെങ്ങൊഴി
 സർവ്വദാശാശാസ ജിഹ്വാവിജ്ഞാപനം
 ധർമ്മസുഖോദന സഞ്ജനങ്ങളെല്ലാം
 നിർമ്മാതാക്കിക്കുന്നു ഭഗവൻ ! നമസ്കാരം.
 ഗുണരൂപനാഭവാൻ ബ്രഹ്മവിജ്ഞാദിദേ
 മണയുന്നതുശബ്ദകൊണ്ടു മാത്രമാണല്ലോ.
 അങ്ങിനെമുള്ളസാക്ഷാൽ ചിത്തപരബ്രഹ്മമുതൽ !
 തിന്നിനഭേതിദോഷ മെങ്ങൊഴിയാനമസ്കാരം.
 പാരിലൊക്കയും വായുസഞ്ചരിപ്പതുമണി
 ധൈര്യപരമായ് ജപലിപ്പതാപനൻതവിപ്പതും

卷之四

തരങ്ങളുള്ള ഗ്രഹ സഞ്ചയത്തോടു കൂടെ
 താരമേശനാകാശത്തിൽ സഞ്ചിപ്പിച്ച മോഹങ്ങൾ
 യാതൊരു ദേവന്റെയും സന്താനം സന്താനം സന്താനം
 നോക്കുമ്പോൾ ദേവനാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നുണ്ടെന്നു
 ഇവയെല്ലാം പാപപരവശ്യം കൊള്ളാം ഭൂമി
 ദേവതാസംഹിപ്പിച്ചു ദേവകൾക്കിപ്പോൾ
 കാലമിമ്മട്ടനിത്യാ കഴി എന്നതു മേത
 നെശലമിപ്പോകുന്ന ഭംഗം ചെയ്യുന്നതു
 വിശ്വരൂപനാകവ മഹിമാ പല്ലോപാത്തം-
 ലീലാ ! ദേവനായിക്കൊണ്ടിതാനമസ്കരം.
 സർവ്വ സങ്കീർത്തനം പന്തൂർക്കേട്ടനേരം
 പദ്മിയോടുകൂടി കല്പതൻപുരാഭാഗെ
 ഭൂമി ദേവകൾ സർവ്വപാപ കളഭേബരൻ
 സന്ധി നെമഴക്കുമ്പി ആക്കെണ്ടാൽ മനം
 കരുണാപുഷ്പം കല്പിയാദേ പന്തനൻ
 തിരുനന്മതലാടി കൊണ്ടിത്തരമതൻപെയ്യൻ
 ഇപ്പോഴായെന്നുതന്നെ ഭൂമിയായുള്ളവോ-
 നിയ്യമാ മുളയെല്ലാമെന്നോടു പരിച്ചാലും
 ഉത്തമനാക ഭവാൻ ഭക്തിപൂർവ്വകാചെയ്യാ-
 രിസ്സേതും പഠിക്കുന്നമാ നന്മ കൊല്ലാവകം
 അസ്യ സന്ദേഹം ഭൂമി ജസദ്വസിച്ചു മുണ്ടോ
 എന്തിനും പാരത്രികസുഖവുമത്രയല്ലാ
 നിത്യവും വാദ്യ ത്മിയായ് ജപാച്ചാൽവിദ്യയുണ്ടോ
 സിദ്ധിക്കും ധർമ്മാത്മിക്കു ധർമ്മമിതു മൂലം
 കാമങ്ങളെല്ലാം കിടം കാമിയായ് ജപാച്ചീടിൽ
 സീമയില്ലാതെ മാനാത്ത്വം നിരൂപിച്ചാൽ
 കേൾക്കിലും പഠിക്കിലു മിതു കൊണ്ടുള്ളഫലം
 നീക്കമില്ലല്ലാം കിട്ടുമെന്നു ധരിക്കേണം
 ഗതധൻ തന്നെപ്പോലെ കാമിച്ചുകൊണ്ടല്ലാ
 തപവിതാ പാഞ്ഞിടുന്നല്ലാമശ്വത്തേയും

കൈയുമറിയുന്നോരിന്നു കണ്ടേയ്യ നാന-
 ക്കുറക്കുന്നിവോടു ഞാനെന്നുകവൻ വാങ്ങിക്കൊരുക
 ഒന്നാഴിയാതെയുള്ള ശത്രുക്കളാലുമു-
 മെന്നല്ലവദാത്മരും മറിയുന്ന പരന്നും
 എല്ലാജീവികളേയും ജയിപ്പാനെന്നാമത്ത്-
 മെല്ലാതും ഭവാനുതന്ന വാഴ്ത്തും ലോകത്തിങ്കൽ
 കടുതാ ഭൂമിത്തൊഴിയുന്നതും രത്ന-
 പിടിയുള്ളതും പാശാവളവുള്ളതുമായി
 വളരുന്നതേജസ്സുള്ളതുകുറിച്ചാലിന്നു ഞാൻ
 തെളിവാക്കേ റിട്ടെന്നൻ സ്വീകരിയ്ക്കുകഭവൻ
 പരമേശ്വരൻ ദേവനിരതരാകുപാപുർവ്വ
 മരുതചെയ്തി പരമല്ലാ കെട്ടത്തുമാഞ്ഞിതു
 പരമന്നനും വൃണ്ടുകുറിച്ചും ശിവഭക്ത
 തുരകാത്രവുമായി ശ്ലോഭേഗ്രാമം പൂക്കൻ
 തുതമാതാക്കളെയും സോദരന്മാരെയും പിന്നെ
 ജാതന്മാരെയും നമിച്ചിടുന്നൻ വിധിപോലെ
 അപരാദനന്തരം ഭാഗ്യ പരമവാക്യം
 വിപരമായിട്ടല്ലാ കെട്ടുകുറിച്ചുണ്ടാവാൻ
 പരമതേജസ്വിയാ കഷ്ടിയും ശിവൻതന്നാ
 വരദാനന്ദം മാദസൽക്കമകളു പിന്നെ
 പുരുമാഹാത്മ്യമന്തും തന്നു നടകൂട്ടുകാരാ-
 ടെല്ലിചെയ്തു കേൾപ്പിച്ചിടുന്നൻ വഴിപോലെ
 ഗർഭനും ഭർത്താവും ശ്ലാഘനം വിശദനും
 യോഗ്യരാമനുള്ളൊരു കല്ലിതൻവാക്യ കേട്ടു
 സുപ്രഭാതിതരായാണെന്നല്ല ഭക്തിയിൽ
 തൽപ്രസംഗത്തെത്തന്നെ റണ്ണിച്ചാറവിചാരം
 അന്നവരോരോരുത്തർ ചൊല്ലുന്ന വിവരങ്ങൾ
 മനസ്സിലാക്കെയുപാധ്യൻ മറിഞ്ഞതേ
 ഇനിമാരൻ വില്ല കലിനാശത്തെ ചൊല്ലാ-
 നിന്ന പതാരം ചെയ്യാനെന്നവരോടൊന്നിടവൻ

ചൊല്ലെഴും മാധവീഷ്ടതിയർക്കു തൻറെരാജ്യ-
 തുളോരുവിപ്രന്മാരും ക്ഷത്രിയന്മാരും ചിന്ന
 വൈശ്യരും ശൂദ്രന്മാരും മെന്നല്ലമറുളോരും
 ശാശ്വതഹരിഭക്തന്മാരായിവാഴുന്നതും
 നൽതപം, ദാനം യോഗമിത്യാദിചെയ്യുന്നതും
 കൃത്യമായ്സ്വധർമ്മത്തെപ്പാലനചെയ്യുന്നതും
 മന്നവൻകണ്ടുപാരം സത്തുഷ്ടചിത്തനായി-
 തന്നെത്താൻ സ്വധർമ്മനുവർത്തിയാക്കീനാനല്ലോ
 തന്നെടരാജ്യത്തിങ്കൽ വിഷ്ണുപന്നവതരി-
 ചെന്നതുമൂലം മൂഖ്യവൈഷ്ണവനായാൻ തപൻ
 ആരാജ്യത്തിങ്കലുളോരേവരും ധർമ്മനിഷ്ഠ-
 ന്മാരായിവർത്തിക്കയാലധർമ്മജാതങ്ങളാം
 ലോഭാദിതാദിദോഷമൊക്കെയുമവിടുന്നു
 താപമേറവും വൃണ്ടുപോയിത്തണുതിട്ടും
 സർവ്വജനങ്ങൾക്കും പ്രിയനായിശാഖയു-
 പോവീശൻ ജൈത്രാഖ്യമാം കുതിരപ്പാമേരി
 വിമലപ്രഭംവാളുംവല്ലഭസുഖംവൃണ്ടു
 കമലാപതിയായ വിഷ്ണുതന്നെത്തരളൈ
 ശംഭുഗ്രാമത്തിങ്കൽ ജാതനാംകല്പിതനാ-
 സ്സംഭുതാനന്ദം കണ്ടുവനിപ്പാൻപുറപ്പെട്ടി
 ധന്യനാംകവിപ്രാജ്ഞസമന്തനരായണ
 മൂന്നുപേരെയാകുന്നിൽനിത്തിയും മദ്ധ്യമാഗ്നം
 യോഗശാഗാഗ്നം ഭഗ്നാദികളായുള്ളവിപ്ര
 വഗ്നംതൊടൊത്തുനില്ക്കും കാന്തിമാൻ കല്പിതനെ
 ദേവസംഘത്തിലുച്ചൈശ്വര്യവസ്സിൻപുറത്തായി-
 ട്വംവസിച്ഛിദമിന്ദ്രൻപോലെയുമാകാശത്തിൽ
 നന്നായിനക്ഷത്രങ്ങൾമിടയിൽശോഭിക്കുന്ന
 ചന്ദ്രനസമമായും കണ്ടതു നരപാലൻ
 മേഘനീമണവാളൻ കോറമയിൻകൊണ്ടു ഭക്ത്യാ

ചെച്ചുതുനമസ്സാരം ഭഗവൽപാദങ്ങളിൽ
 കല്ലിയാ ഭഗവാനെക്കൊണ്ടുചെയ്കുന്നതി-
 ലുൾക്കമ്പ വിട്ടുപോൻ വൈഷ്ണവഭക്തനായാൻ.
 പിന്നെരാജാവിനോടുമുന്നിച്ചുവാങ്ങ കല്ലി
 മുന്നുകുതമാബ്രാമക്കുത്രിയവെശ്വാദിതൻ
 ധർമ്മപുണ്യമചയ്ക്കാവ്യാശ്രമങ്ങൾക്കുചേരും
 ധർമ്മപുണ്യകുതമായകുലിച്ചെഴുതിടിനാൻ
 ധർമ്മമുള്ളൊരാളെന്താ ഭാഗങ്ങളല്ലോ ! രാജൻ !
 ഭർമ്മദൻകലാതീരമുടിച്ചാനെന്നാകിലും
 ഇമ്മട്ടമാറിയിൽത്താൻ ഭക്തനുകയാൽവീണ്ടു
 ധർമ്മമുള്ളൊരാളെന്നിതെന്നു വിധരിക്കേണം
 രാജസുന്ദരപദധാരികളും യോഗങ്ങളാൽ
 രാജാവേ ! ഭഗവാനെമ്മസ്സശ്രദ്ധയജിച്ചാലും
 കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൻനല്ല ഭൂമിയുമിതുതന്നെ
 ധർമ്മപുണ്യനാതനും ഞാനെന്നുധരിക്കേണീ
 കേൾക്കട്ടെ കാർമ്മകാലസ്വഭാവസംസ്കാരങ്ങൾ
 മൽകൃതകർമ്മങ്ങളെയനുവർത്തിച്ചീടുന്നു
 ധന്വന്തരസൂര്യചന്ദ്രമാരുടെവാശത്തിങ്കൽ
 മുന്നെമുതലായ ദേവാപിതരുടെ
 മന്നിൽത്താൻരാജാക്കളായ് സ്ഥാപിച്ചുകൃതയുഗം
 പിന്നെനമ്മിച്ചുവഗാലൻപദപ്രാപിച്ചീടു
 ഇത്തരമതൾ ചെയ്യാവകൃതത്തെക്കേട്ടുപ-
 നത്തമപുമാനായ കുല്ലിയെന്നമിച്ചുപൻ
 വൈഷ്ണവധർമ്മമല്ലാ മറിവാൻമനക്കായിൽ
 തൃപ്തിവരകൊണ്ടു ചോദിച്ചിടിനാൻകേതിപൂർവ്വം
 കലാപാശത്തിനുമേൽമുദാമുദേശത്തോ-
 ടുലകലപതാരാ ചെയ്യാതെകുല്ലിഭവൻ
 ഭക്തവർഗ്ഗത്തിനെല്ലാമല്ലാസംചേർക്കാ സർവ്വ
 ശക്തനെന്നമൻപ്രഥമീഭക്താവുചോദിക്കയാൽ
 മൃദാസത്തെത്തുടർന്നുധർമ്മങ്ങളെല്ലാം

സദയം മധുരമാരുപദശിച്ചിടനാൻ
ഇങ്ങനെമുന്നാമതാമധ്യായം കല്പിതന്റെ
തിങ്ങിനകൃപയാലെ ചൊല്ലിനേൻ ഭാഷയരക്കി.
ഇതി ശ്രീ കല്പിപുരാണ അനുഭാവത്തെ ഭവിഷ്യ
കല്പിവരലാഭനാമ തൃതീയോദ്ധ്യായം.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

ലോകൈകപാപനാ കല്പികഥാമൃതം
ശ്രീകരംപിന്നെയും സുതംസാഭോതിനാൻ
പിന്നെസ്സദസ്സികലാദി തൃന്തെപ്പാലെ
മിന്നുന്ന ധർമ്മപത്രവനാകല്പിതാൻ
തന്നുള്ളിലോരപ്രായങ്ങളും ധർമ്മങ്ങൾ
മനവനാടകൾ ചെയ്യതുകുടിനാൻ
ബ്രഹ്മാവിനതാഭയില്ല നങ്കലത്തു
നമ്മാടുചെയ്തമിലോകങ്ങളൊക്കെയും
ഒന്നാമനിയ്ക്കുന്നു ചെയ്യുവാനില്ലത്താൻ
തന്നെയല്ലതെ കണ്ടില്ലമാറാരുമെ
ദൈവതഭാവവിട്ടു ലോകകാര്യങ്ങളു-
മേതുമില്ലതെകണ്ടാത്തപത്രപിതായ്
ഏകനായ് വാഴാമനിയ്ക്കുകളിക്കുവാൻ
നീകേരംകുജാതനാകുന്നുവിരോധമാൻ
ആയവന്നുണ്ടതലകളോരായര-
മായിരംകണ്ണുകളായിരംകാലുകൾ
ഇരുശനാമവൻതന്നിൽനിന്നുണ്ടായി
വേദവക്ത്രൻവിധാതാവെന്നറികടൊ
പിന്നെ ജീവാവാധിയാകുമെന്നംശത്തിൽ
നിന്നപ്രകൃതിയാമായയാലായവൻ
മാമകവാഗ്ദേശാധിതൻ സർവ്വജ്ഞ-
നായമനാവൻ സർവ്വപിതാമഹൻ

കാലമായാശസംയോഗത്തിൽ ജീവ
 ജാലങ്ങളാകവേ സൃഷ്ടിച്ചെയ്തിടിനാൻ
 ദേവകളേയും ബ്രജാപരിചാരേയും-
 മാവിധമെന്നപാദി ലോകവ്യാതിർന്നിതു
 കേട്ടാലുമെന്തെന്നയുക്തയാമാനയാൽ
 സൃഷ്ടിച്ച നാനാപ്രപഞ്ചത്തെയിങ്ങിനെ
 ആകയാൽസ്ഥാവരജാഗമലോകങ്ങ-
 ലാകവേ കാരണയുക്തങ്ങളാണെടൊ
 മായയാൽസൃഷ്ടങ്ങളാകുമെന്നംശങ്ങ-
 ക്കൂയിതു ! ചേതനമാകുമെന്നോടു താൻ
 ബ്രാഹ്മണൻ യാഗാഭ്യയനംതുടങ്ങിയ
 കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടെന്നയുദ്ധമുണ്ടെന്നിതു
 എന്നെത്തപോദാനകർമ്മങ്ങളിലവർ
 നന്നായ്സ്മരിച്ചല്ലെച്ചുകാണുന്നിതു
 എന്നെസ്തുതിക്കുന്നു സത്യമുണ്ടാക്കുന്നി-
 രുന്നദേവാദികളേവമല്ലേക്കണം.
 വേദമാതിടുവാൻ ബ്രാഹ്മണന്മാരെടോ
 വേദങ്ങൾ താനെൻപരകളാം മൂർത്തികൾ
 എന്നതുകാരണം മൂന്നുലോകങ്ങളും
 മന്നവ ! ബ്രാഹ്മണാധീനങ്ങളാകുന്നു
 നമ്മുടെദേഹങ്ങളായലോകങ്ങളെ
 നമ്മയിൽപാലനം ചെയ്യുവേൻ ബ്രാഹ്മണൻ
 ആകയാൽ സത്പുണ്യശ്രയൻ്റെൻ വിപ്ര-
 ലോകത്തെ നന്നായ്നമസ്സരിക്കുന്നിതാ
 വിശ്വാതുകനായിനിത്യനാമെന്നെയും
 മാത്രയിക്കുന്നിതുസർവ്വശ്രയരവർ
 മോദിച്ചുകഴ്ത്തിൽഭാഷിതംകേട്ടുടൻ
 ചോദിച്ചുകാണാൻ വിശാഖയുപൻ തദാ
 ബ്രാഹ്മണവർ്ത്തിനെന്താണു ലക്ഷണം ?
 ബ്രാഹ്മണൻചെയ്യും ഭവതദക്ഷിണേതമേഹം ?

എവണ്ണുള്ളവർ പ്രസംഗത്തിനാൽ
 ഗീർവാണരായ്ക്കും ബ്രാഹ്മണന്മാർ വിഭോ !
 ഇത്തരം ശങ്കകൾ ചോദിച്ചു ഭവനോ-
 ട്തരം കല്പി കനിഞ്ഞു തരും ചെയ്തു
 എന്നു പറയാക മീശപരനവ്യക്ത
 നെന്നവമോതുന്നു വേദജ്ഞാലാക്കയും
 ബ്രാഹ്മണൻ തന്മുഖ വേദം ബഹുവിധ-
 ധർമ്മപ്രകാശിയായ് ശോഭിച്ചിട്ടു ന്നതു.
 ബ്രാഹ്മണക്കേതാരു ധർമ്മാകന്നിതാ-
 രാർമ്മാത്ര മമ വർദ്ധിച്ചുകേൾ കേൾ
 അന്തരം കൂടാതെ താഴ്മയുക്തികാരണം
 സന്തുഷ്ടനായ്ക്കും ശ്രീപതിയായ്ക്കൊൻ
 ധർമ്മക്കണ്ഠന്മാൻ മന്നിൽ പ്രതിയുഗ-
 മിച്ചു പരിക്ഷണം മഹീപതേ !
 സന്യാസമുണ്ഡനങ്ങളാലാത്തും ശക്തി
 മന്ദായമുള്ളൊരു യജ്ഞസൂത്രത്തിനെ
 നന്നായ് ധരിപ്പവൻ ബ്രാഹ്മണനാകുന്നി-
 തെന്നുള്ളതപാ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിട്ട തീ
 മാഗലംപുണ്യത്തൽ കണ്ണത്തിന്നിനിട്ട
 തുങ്ങിക്കിടക്കണം നാഭിമദ്ധ്യം വരെ
 പാതിപ്പുറം വരപ്പിൻ വശം കണ്ണമൻ
 മേദിനിനായക ! വേണമിപ്പുണ്യത്തൽ
 വന്ദ്യമായിട്ടു മീ യജ്ഞസൂത്രത്തിനെ-
 തന്നിടത്തേത്തോളം കൊണ്ടു ധരിക്കണം.
 നാഭിമദ്ധ്യം വരെയുള്ളൊരിപ്പുണ്യത്തൽ
 ശോഭിച്ചിട്ടു നായജ്യോദ്യകൾക്കൊക്കെ
 ഭൂമീപതേ ! തന്റെ നാഭിയോളം മതി
 സാമവേദത്താഴ്ചയെന്നു പൂണ്യത്തൽ
 ചന്ദനമണ്ണെൻ ഭസ്മമിവകളാൽ

നന്നായ്തിലകംധരിക്കണം ബ്രാഹ്മണർ
 നെറ്റിയിൽ കുന്തലയോളം ത്രിവണ്ഡ്യമായ്
 പാറിവിളങ്ങണമൊരുതെന്നോക്കണം
 പണ്ഡിതമുഖമിരൽ നീളമാണായതു
 കൊണ്ടു ത്രിവണ്ഡ്യം മൂന്നുവിരലുതാൻ
 ബ്രഹ്മമുക്തശിവഭവസമമായതു
 കാണെ പക്ഷാജ്ഞാപരാംനശിച്ചുപോം.
 ബ്രാഹ്മണന്മാരുടെ കൈകളിൽസപത്നീ-
 മംബുജനാഭനും മേവുന്ന സന്തതം
 ഉൽകൃഷ്ടരാമവർ ചെല്ലുന്നവാക്കുക-
 മിളക്കിയുപേക്ഷിക്കാണെന്നറികവീ
 പുണ്യതീർത്ഥങ്ങളാഗാഗങ്ങളും ധരാ-
 വിണ്ണു പക്ഷാജ്ഞാമയ്യിലാകുന്നതു.
 ഗൗരവ്ത്രീയും ഗളഭാരത്തിൽ മേവുന്ന
 മായജ്ജിരിപ്പെടാ തന്മന്ദാധികളാവാം
 ബ്രഹ്മമനേവം പായപ്പെടുന്നു സൽ
 ബ്രാഹ്മണന്മാരുടെ മാനസം മന്നവ !
 വിപ്രർതന്മരീകം ധർമ്മാകുന്നിതു
 തൽപുഷ്പഭാഗമധമ്മവുമാണൊടൊ
 മന്നിലൊട്ടുപകളാകണന്മാരവർ
 വന്ദ്യതംപൂജ്യതമാകുന്നു സർവ്വമം
 നന്നായി നാലാശ്രമത്തിലും യോഗ്യരും-
 മൗനമധർമ്മപ്രവർത്തകന്മാരവർ
 ജ്ഞാനവുമാർതപാവുമാരെനീയിവർ
 മാനവേന്ദ്ര ! ബാലമരകിലുദമൻപ്രിയർ
 ജ്ഞാനാവതരമെന്തൊക്കെപാലിക്കുവരൻ
 നന്നാവപുസ്താൻവതരിയ്ക്കുന്നിതു
 ഉദ്യീസുരമഹാഭാഗ്യ ശ്രദ്ധിക്കുകിൽ
 സർവ്വപാപങ്ങളും ഭരണിങ്ങീടുമ
 തീരുകലഭോഷാമൊക്കെയുമെന്നല്ല

തീരെയില്ലാത്തതായ് തിരുത്തേണ്ടു
 ദൂരക്കുലിദോഷമാകയും പോക്കുന്ന
 ഗീരിത്തരാകേട്ടു തുലച്ചിത്തൻ വൃദ്ധൻ
 കല്ലിയെപ്പുതുപ്പുന്നതാണുവെച്ചു
 ചോൽക്കൊണ്ടു വെണ്ണവെച്ചുവെച്ചു ഗരിച്ചു.
 മനവൻപോയതിൻശേഷമസ്സന്ധ്യയിൽ
 ധന്യമായിട്ടാശി പത്തേമാത്രം
 വന്നുപലതരം കല്ലിയെക്കീർത്തിച്ചു
 വന്ദിച്ചു കല്ലിതൻമുനിക്കിന്നിടിനാൻ
 തന്നെപ്പുതിച്ചുവെച്ചുവെച്ചു കത്തിടുന്ന-
 കൊന്നുചരിച്ചുതരവെച്ചു കല്ലിയും
 അല്ലതു കര ! തുലായിവന്നിതോ
 വെല്ലു കവന്നതിന്നെങ്ങനെന്നാണു നീ
 കേൾപ്പതെന്നതു കട്ടിനിന്നക്കു നീ
 വിഷിച്ചതെന്നൊക്കെയൊന്നൊക്ക ! സന്ദർശ !
 ഇങ്ങനെ കല്ലിതൻചോദിക്കയാൽ, തുലാ-
 തിങ്ങുന്നതൊന്നുപാഞ്ഞു തടങ്ങിനാൻ
 സ്വാമിൻ പ്രസിദ്ധപ്രഭോ ! ഭവൻ മൽഗിര-
 മാദോദമുദാക്കൊണ്ടു കേട്ടുകാളേളണമെ
 ചെന്നിടീനേർത്താൻ സമുദ്രമുതലായ്
 മിന്നുന്ന സാഹസദ്രിപിതലാഭദിനം
 അദ്രിപിലുള്ളൊരു പൂത്താത്തമത്രയും
 എട്ടു ശ്രവണത്തിനാൽ ചാദോരകം
 ഭൂമിപതിയാം ബ്രഹ്മവൃതാഖ്യന്തൻ
 കൈമുദിതാകിയപതിയിൽ ജാതയാം
 കന്യകതൻ ചരിതാമൃതം ബഹു
 ധന്യം ത്രിലാകിക്കുപാവപുലനാശകം,
 വണ്ണമുപാനാക്കുമാക്കാത്തതായ് നാലു
 വണ്ണികളാകുംജനങ്ങൾചേർന്നുള്ളതായ്
 ഉന്നതഹസ്തങ്ങൾപത്തുപെട്ടിക...

ഉന്നമനാനുഗ്രഹങ്ങളുമുള്ളതായ്
 രത്നസ്ഥികൾക്കൊക്കെ പലവധി
 യതിച്ചുതീർത്തുള്ളൊരാൾക്കകലിൽ
 ഉല്ലസിപ്പിച്ചുനവരീതിയൊരു
 വല്ലഭനെയൊക്കെ ശോഭിപ്പിച്ചുനതായ്
 ചിത്തജാതകം ജിതന്ത്രയകം പര-
 മദർശനാഭിപ്രായം വശ്യകളുള്ളതായ്
 അന്നങ്ങളാകളിക്കൊക്കെയും ചേർന്ന
 നന്നായ് വിളങ്ങുന്ന പൊക്കുകളുള്ളതായ്
 വണ്ടകൾക്കെല്ലാം ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞു
 കൊണ്ടുപോകയാൽ നാദിയൊരു
 വണ്ടകൾക്കൊക്കെയും ചേർന്ന
 പൂർവ്വകൾക്കൊക്കെയും ചേർന്നതായ്
 മേദനീയകളൊക്കെയും ചേർന്ന
 ശ്രീദേവതാൻതാഴെ തന്നെയായ്
 ചൊല്ലേണ്ട സാഹസ്യം ചെന്നോരുമാരാജ്യ
 മെല്ലാം പരമശ്രീമദ്വേദപ്രകാശം
 കല്യാണശീലൻ പ്രജാക്ഷേമതല്പര-
 നല്ലാസമുദയം കൊണ്ടുപോയിട്ടുനിൽക്കു
 യന്ത്രനാമന പന്തന്തൻ നന്ദിനി
 സുന്ദരിപത്നിയെക്കണ്ടുപോയൊ
 കന്യകയാമവർക്കു കീഴ്ത്തിശാലിനി
 യന്ത്രമായ് സാമ്പ്രതം വാഴുന്നുപ്രഭോ !
 ഭൂതലോകം ലോകത്തിലിവിവരം
 കില്ലാസമാനമായ് മറെറൊരുനരനും
 കാണുമെങ്കിലും കരമുള്ളതെന്ന
 പെൺമണിയൊരുവൾക്കു ചരിത്രാവഹം
 ചിത്രത്തിൽനന്നായ് വരച്ചുപോലെ ഗുണ
 മാത്രസ്വരൂപിണി സജ്ജനവൃജിത
 പാവ്യതീർത്ഥത്തെപ്പോലെ മഹേശ്വര

പാപപാപശാപനയായ ബുദ്ധിച്ചവരും
 കന്യകമാരാസ്തികളോടൊന്നിച്ചു
 നന്നായ് ജപശ്ലോകമാനുവാണീടിനാർ
 സംക്ഷാൽമഹാവിഷ്ണുഭവന്റെദഭായ്തരം
 പക്ഷിയാണീയിവളെന്നറിഞ്ഞക്ഷണം
 പാവുതിയോടും പരമേശ്വരൻ ശിവൻ
 ശബ്ദരൂപസ്വാഭിച്ചമുന്നിൽവന്നീടിനാൻ
 കുന്നിന്മുകളോടു മൊന്നിച്ചു യുന്നിൽ
 നിന്നതളീടുവരനോമീശനെ-
 കണ്ടുകുഞ്ഞൊന്നു ലജ്ജിച്ചാമുക്കണം
 മിണ്ടാതെനിന്നുള്ളഭയമുഖിയായ് തദാ
 മനുഹസം ചെയ്യവളോടുകൂടെചെയ്തി-
 തന്നേരമീശൻ നേരമധുരമായ്
 പോരും തവതപസ്സെല്ലാം മനോഹര !
 നാരായണസ്വാമി നിന്നൊടുവല്ലഭൻ
 വന്നുനിൻപാണിഗ്രഹണം കഴിച്ചിട്ടു-
 മന്ത്രിതൊഴിയിടാ ഭൂപാലനെങ്കിലും
 കാമമുറക്കൊണ്ടൊരു പുരുഷൻനിന്മുഖം
 സോമബി.ബാനനെ ! നോക്കുന്നിതെങ്കിലോ
 അക്ഷണമായവനത്രായമായുള്ള
 പക്ഷുളനേത്രനാജ്ജീരുമരിക നീ
 പന്നഗന്മാരുമമരതം സിദ്ധത-
 മെന്നല്ലസമ്പദ്ചാരണന്മാരുമ
 സ്ത്രീകളാജ്ജീരം ഭവതിയിലിത്തിരി
 രാഗമുറക്കൊണ്ടൊന്നുനോക്കിയെന്നാകിലോ
 വല്ലനോകവൻ നാരായണസ്വാമി
 തല്ലാതെമറന്നൊരുങ്ങിവന്നീടിലും
 നാരായണജീരുമതിനില്ലസംശയം
 താരിമണേ ! തപസ്സെല്ലാംവെടിഞ്ഞു നീ

സൗഖ്യസ്വാമി കർമ്മസ്വർണ്ണമാം തവ
 ചൊൽകൊണ്ടതെന്തിനും പ്രാപിജ്ഞാഭംഭന !
 തിൻതപോവൈഭവാ കൊണ്ടുലാകുണ്ടെങ്ക
 സന്താപമുണ്ടാക്കരുതുവിജ്ഞാപിയെ !
 ക്ഷേമം വഴുതുവെന്നുവെറുംകൊടു-
 ത്താമയനാശനൻ ദേവൻ മറഞ്ഞിതു.
 ഏലാവരം മാറ്റുവേൻ കൊടുക്കുയാ-
 ലാ പരവണ്ണിനിയാകിയപത്തും
 വേണ്ടുവണ്ണ നിജപാഞ്ചൽ താസാധിക്ക
 കൊണ്ടുനിശ്ചിത പ്രസന്നവദനയ്ക്ക്
 മൃത്യുഞ്ജയസ്വാമിതന്നെസ്സാക്ഷിയാ-
 ളിത്തുണഭക്ത്യന്മാച്ചിതുപിന്നെയും
 പിന്നെസ്സുകൗതുകം തേഴിമാരോടൊത്തു
 തന്നെടതാതാൻ മന്ദിരാപുക്കിതു
 അദ്ധ്യക്ഷമുദയൻ നാലുചൊല്ലിടീനേ-
 നിത്ഥ ജഗൽപതി കല്ലിപ്പനികാരൻ.
 ഇതി ശ്രീ കല്ലിപരാണം അനുഭാവത്തെ ഭവിഷ്യ
 ഹവലേഭന നാമ ചതുർത്ഥാശ്വായഃ.

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

അമലാശങ്കൻ സുതൻ പിന്നെയുംമുമ്പിമാരോ
 കമിതാനന്ദംവുണ്ടുചൊല്ലിനാൻ കഥാശേഷം
 വന്ദന ചെച്ചു പിണ്ടു ശുഭമസ്തിഹാളേശ്വര
 നന്ദനിതൻറകഥ കല്ലിയുടേറിയിച്ചാൻ
 അംഗജാതിദേവൻ നൽകിയവരംകൊണ്ടു
 മംഗളാഗിയാപത്താദേവിയുമതിമാത്രം
 സന്തോഷിച്ചനാരതം ഭഗവൽപാദാഭോജ
 ചിന്തവുണ്ടാളിമാരോടൊന്നിച്ചുപാണാൻസൗഖ്യം
 മന്നവൻ ബ്രഹ്മദേവനിമിന്നെ കരകൊലാ
 പിന്നയുംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ യൗവനപ്രാപിച്ചാൻ

സുന്ദരിമണിമാളാ രണ്ടു മകളെക്കുറിച്ചു
 ഒന്നു കൗമുദിയെ കണ്ടുതൊട്ടു ചൊല്ലാൻ
 വല്ലഭേ ! മണവാളി ! നമ്മുടെ മകൾക്കിപ്പോൾ
 നല്ലതായ പണകാലം പ്രാപ്തമായിരിക്കുന്നു
 തെല്ലാമരവെച്ചീടത്തെ കുലശിലാദിനകാണ്ടു
 നല്ലപ്പട്ടവരംകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുന്ന നാ
 കുല്യാണമോഷ്ടത്താളം നൽകണംകുമാരിയെ--
 കല്പശ്രായഭൂപപുത്രന്മാരിലാരതിരുള്ള
 ഇത്തരം നിജപതിതന്നെ വെച്ചുകേട്ടി-
 ടുത്തരം രാജ്ഞിയാകുകയുമുദി വെല്ലിടനാൾ
 ക്ലേശമിടയ്ക്കുന്നതിങ്കൽ ഭർത്താവേ ! വേണ്ടതെല്ലാം
 കേൾപ്പൻ മഹാവിഷ്ണു പല്ലഭനാകുമെന്നായ്
 ശൈശവംകൊണ്ടുതന്നെ പാവുവീചരൻ വര
 മാശയംതെളിഞ്ഞിവിടെക്കുകയതിങ്ങി വെ
 ഈശ്വരവരദാനപ്രത്ഥമയ് വരുന്ന നാ
 ശാശ്വതനന്ദമാപതി പതിയായ് വന്നുചേരും
 കൗമുദിയെക്കൊണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരേക്കേട്ടു
 ഭൂമിപാലകൻതന്നെ വെച്ചൊട്ടു ചൊല്ലാൻ
 നന്നെടോ മഹാവിഷ്ണു നവ്വേനയ്ക്കായി മമ
 മനനയുടേ ഭർത്താവായിട്ടുവരുമെന്നാൽ
 എന്നതുസാധിച്ചിട്ടു മനനമെന്നുമാവാ-
 യിനിരാവരൻ വരാൻ ഭാഗ്യമിങ്ങനെയുള്ളതേ?
 എന്നാലും വേദവതിയെന്നു പരായതന്റെ
 നന്ദിനിമൂലം പണ്ടു മുനിയെന്നതുപോലെ
 ഇന്നുതാനുപേക്ഷിക്കാം കന്യകാവിവാഹാത്മ-
 മിനിരാവരനായ വിഷ്ണുവെണ്മണിപ്പൂർവ്വം
 മുന്നമപ്പയുപയോഗംകൊണ്ടുസ്മരണം
 മരണിച്ചു പീയൂഷംതന്നെ മമനമെന്നു മൂലം
 ജനനത്തിൽനിന്നുണ്ടായ പത്മയെവരിച്ചുപോ-
 ലിന്നെന്റെ മകളായ പത്മയാമിവിടെതന്നെ

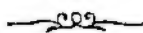
വന്നടൻ നാരായണൻ വരകുടസ്ഥയവധം
 തന്നിൽവെച്ചതുതകാണ്ടു ഞാനതിന്നൊരുങ്ങുന്നൻ
 ഇത്തരമുരചെയ്തു മന്നവൻതാനും മന്ത്രീ
 സത്തമന്മാരോടൊത്തു വേണ്ടകായ്ക്കുണ്ടുള്ളൊരും
 ശരിയായാലോചിച്ചു രാജാക്കന്മാർക്കിരിപ്പാനും
 പെരിയമഞ്ചങ്ങളും രീതിതൃയ്യമാചാരം
 കന്യകാമണിയായ പത്മതൻസ്വയംവരം
 മിന്നവാസരമെന്ന രാജശാസന മൂലം
 നാട്ടിലൊക്കെയുംചെന്ന ഭൂതൃപഞ്ചായംചെണ്ടു
 കൊട്ടിയങ്ങറിയിച്ചുകാരണം പ്രജകളും
 രാജ്യമാകവെമാടിച്ചേർത്തിതുവിവാഹാത്മം,
 വൃജ്യനാനരപതിതന്നിലുള്ളൊരു ഭക്ത്യാ
 മന്നവന്മാരെല്ലാം ക്ഷണിപ്പാൻ യഥോചിതം
 സന്ദേശങ്ങളുമേകുവിട്ടിതുഭൂതന്മാരെ
 ഉത്തമവാശ്യന്മാരായ് സച്ചരിതന്മാരായി
 സതപ,സൌശീല്യ, നാനാസൽഗുണസമേതരായ്
 യൌവനയുക്തന്മാരായ് സുന്ദരാകാരന്മാരായ്
 ദ്രവ്യമുള്ളവരായിപ്പണ്ഡിതന്മാരായുള്ള
 മാനവപ്രവരന്മാരെൊക്കെയും സ്വയംവരം
 കാണുവാൻമോഹംപൂണ്ടുവന്നിതുസംഹളത്തിൽ
 തങ്ങൾതങ്ങൾക്കുള്ളൊരു മുഖ്യസൈന്യങ്ങളോടും
 ഭാഗിയിൽ സ്വണ്ണരത്നാലംകൃതഗാന്ത്രന്മാരായ്
 ആനഃതർകുതിരകളെന്നിവയാകും ബഹു
 മാനമാന്ദ്യനാനാ വാഹനാന്ത്രവന്മാരായ്
 വെങ്കൊററക്കടകളെശ്ശരിയായ്പ്പിടിപ്പിച്ചും
 തിരുതൻകാന്തിചിത്താചാരംവീശിപ്പിച്ചും
 ശത്രുശത്രുതജസ്സിനാലേറവുദീപ്തന്മാരായ്
 വൃത്രാമുഖ്യന്മാരും ലോകപാലരെപ്പൊലെ
 ചൊല്ലെഴുതചരാശപൻദരീരാക്കനും ചിന്ന
 കല്പനാസുകന്മാരും ജീമൂതൻ ദൃഢാന്തഗൻ

പാരദേശകൃഷ്ണസ്വരൻ ശ്രമമുറൻ കാശൻ
 പേരുകൾക്കു. ബന്ധം വസുമാൻ കക്കാവുനം
 കൃമനാസഞ്ജയന്മാരക്ഷമൻഗരുമിത്രൻ
 സുധിയംപ്രമാമിയം സുഞ്ജയൻ വിജ്യാഭനം
 ഇങ്ങിനപലതരം പേരിയന്നുള്ള രാജ
 പുംഗവന്മാരമന്യ ഭൂപതി ചീരന്മാരും
 ഹൃദ്യരായിരിപ്പോരു മന്ത്രികളോടുകൂട
 വാദ്യഃഘോഷത്തെ കൊണ്ടു ദിനകല്ലാ. മുഴക്കിച്ചു
 വന്നുചേർന്നിതുകണക്കില്ലാതെ സ്വയംവര-
 ത്തിനവരല്ലാവരുമിരുന്നതഥാഃയാഗ്രം
 മത്തവാദ്യം ദിനകൊണ്ടു പാരമായ്സന്ദേശിച്ചു
 വസുമാലാദിനാനാ ഭൂഷണയുക്തന്മാരായ്
 പലമാതിരിയെഴുവസാധനന.മുലര-
 തലരമ്പ നെക്കൊളം സുന്ദരദേവന്മാരായ്
 കാണു വർത്തിമാത്രമാന ദർശകീട്ടെന്നും-
 രാജ.ചീനാഗന്മാരകുണ്ടോരുസിംഹമേശൻ
 സ്വപ്ന പണ്ണയായ്ചാരുചന്ദ്രനർമവിതളായ്
 പൂണ്ണയായ ചന്ദ്രകൊണ്ടു മോഹനഗാത്രിയളായ്
 താരാങ്ങംപോലെനന്നായുജ്ജ്വലിച്ചീടുംമുക്കു-
 ഹാരാങ്ങം നല്ലരത്ന ചിത്രമാലയങ്ങളും
 ഭംഗിയിലണിഞ്ഞേറും ഭാസുരശരീരയായ്
 ശൃംഗാരസപൂണ്ണമാഗളാകാരയായി
 സർവ്വലോകക്കാ മോഹമേകീടുംമായതാനോ
 പാർവ്വതശശിമുഖികാമവല്ലഭതാനോ
 എന്നുതാനിടുംമേറലാ വണ്ണപൂണ്ണയായി
 പിന്നുചേരനടക്കുന്നദാസിമാരോടുകൂടി
 കന്യകാമണിയായപുത്രിയെപ്പലവിധം
 വന്ദികൾചെയ്തിടുന്ന നൃത്തഗീതാദിയോടും
 വേത്രപാണികളാലും ദോരപാലകരാലും

മെത്രയും പാലിതയായ് മനുസഞ്ചാരവുണ്ടു
 എന്നല്ല ബഹുവിധാധാരം ബരണേനാടും രാജ
 മന്ദിരത്തിങ്കൽ നിന്നു പുറമെയുള്ളതായ
 കല്പാണരംഗത്തിലേക്കാലോഷ്ടത്താടും കൂടി
 കല്പനാനുപാലൻ മെല്ലേവ വരുത്തിനാൻ
 മൂന്നുലാകത്തിലും ഞാൻ സഞ്ചരിപ്പവൻ നാഥ !
 സൗന്ദര്യ സമ്പത്തേ വെട്ടേറ്റു തരുന്നിനെ
 പാതാളലോകത്തിലും ഭൂവിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലും
 മോതാകുലത്തിലും കണ്ടതില്ലിതവനര
 മഞ്ജീ ഞെട്ടുന്നല്ല കിങ്കിണികളും ചേക്കാ
 മഞ്ജുളനാദാവുണ്ടു ലോകമോഹിനി നവരം
 ആ ഗതന്മാരും ഭൂപന്മാരും കലശീല
 ഭാഗധേയങ്ങളോരൊന്നും കയ്യോ കേട്ടുകേട്ടു
 വരണോത്സവത്തോലയെക്കയ്യിൽ ധരി
 ച്ചുരയന്നത്തെക്കാളും മോഹനനടയാളായ്
 ഇളകുകുണ്ണരത്നാഭരണത്തോടുമാത-
 മിളകുമാര മന്ദം ഭാഗിയായ് കടാക്ഷിച്ചു
 ചുണ്ണു കണ്ടു നിരശാഭിച്ചു നിന്നീടുന്ന
 ഗണ്ഡമണ്ഡപാദികൊണ്ടു മോഹനതരയായി
 മുഴുവാ സത്താൽ തെല്ലൊന്നല്ല സിച്ഛിടാ ദത്ത
 തതിതൻ ശോഭാകാണ്ടു ധവളീകൃതയായി
 പീതമാവസ്രുത്തോടും കൃശമാ മദ്ധ്യത്തോടും
 കെതു കമാക്ഷാചേക്ഷ , കോകിലസുനത്തേടേ
 ഒന്നൊഴിയൊതെ ഭൂപന്മാരും മനസ്സിനെ-
 തന്നെ കടാക്ഷത്താൽ ശരിയായാ കയ്യിച്ചു
 സൗന്ദര്യ സമ്പത്തായ മൃഗ്യം കൊണ്ടു ലകുകൾ
 മൂന്നുമാനിച്ചു തീരവാങ്ങു പാദനാദാവട്ട
 ലനുചോന്നാത സർവ്വമാഹിനിയായുള്ള
 കന്യകമ്മണിതന്നെ കണ്ടു ഭൂപാലന്മാർ
 ഒന്നൊഴിയൊതെ തങ്ങൾക്കുള്ളൊരു വസുങ്ങു

മെന്നല്ല കടകളുമാനന്തർത്തരഗാഭി
 വാഹനജാലങ്ങളും ഭൂഷണങ്ങളും മാ-
 ന്നാഹന്ത ചീനിടിനാർ കാമമോഹിതരായി
 സുരപീഡതന്മാരായവളേനോക്കിയോരു
 രാമപാലന്മാരല്ലോ നാരികളായിത്തീർന്നു
 ഏററവു തടിച്ചുള്ള മുലകൾനിത ബദ്ധ
 കുറുമ്മറുള്ള ഗാത്ര പങ്കജസമനേത്രം
 വട്ടമൊത്തുള്ളവക്ത്രം കൌതുകവിലാസാഭി
 ചേഷ്ടകളിവയെല്ലാം കൊണ്ടുമാമന്നവന്മാർ
 കമനിമന്നിയായപത്മയനി. നല്ല രാജ്
 കമനിമന്നുമാരായ തീർന്നിതന്നാ രാപാല
 മന്നവന്മാരല്ലോ സംസ്രീകളാണീനുമുല-
 മന്നവളോടുകൂടെ പോയിതുസഖികളായ്
 തോഷമുൾക്കൊണ്ടുത്താനും പത്മതൻസ്വയംവരാ-
 ണലാഷാമാക്കുകയും കാണാൻ വണ്ടിയന്നവിടത്തിൽ
 തല നതിശ്ചത്രാപാക്കുമുള്ളോരുവടവൃക്ഷം
 തന്നുടെമുദ്രദേഹിവാണിതുസുഖത്തോടും
 അന്നരാജാക്കളല്ലോ സ്രീകളായ്ചേർന്നുര-
 ലന്നഗാമിനിയായ പത്മയംഗിജഹ്വലി
 ചേഷ്ടമുൾക്കൊണ്ടുപാര പലമാതരിചെയ്തു
 രോദന. കേട്ടോളല്ലോഭവൻ ! ജഗന്നാഥ !
 കമലാ ചിലപത്തെക്കളവാതല്ലമുള്ളിൽ
 കമലാപതേ ! കല്ലേ ! കനിവുണ്ടാകേണമെ
 കല്യാണശാലാഷമേവമവസാനിച്ചശേഷം
 കല്യാണീമണിയായ പത്മയമകക്കുറവിൽ
 മുല്ലബാണാരിയാകും ഭഗവാൻതന്റെ പാദ
 പല്ലവദപയം ഭക്ത്യാ ബ്രഹ്മനിച്ഛമന്തവിനാശ
 തങ്ങളേ രഥഗജത്തരഗാഭിയെ വിട്ടി-
 ട്താഗന്നാഭാവത്തോടും തോഴികളായിവാഴും
 മന്നവശ്രേഷ്ഠന്മാരല്ലവിധേകണ്ടുദേവി

ഖിനയായ്താനിക്കുളളാരാഭരണമേയും
 ഒന്നൊഴിയാതെപൊട്ടിച്ചെരിഞ്ഞുധരണിയിൽ
 മന്ദം കാൽവിരൽ കൊണ്ടുവരച്ചു വിവശയായ്
 ഈശ്വരവചോരൂപനാകിയഹരിതന്ന
 ശാശ്വതസുഖസിദ്ധിക്കായവരോടുകൂട്ടി
 പഞ്ചമോദ്ധ്യാനമേധം ഭാഷയായ്ചെറുനേരമല്ലെ
 നെഞ്ചകുത്തികൽ കല്ലിഭഗവാൻകനികയാൽ
 ഇതിശ്രീ കല്പിപ്പുരാണ അനുഭാവത്തെ ഭവിഷ്യ
 പത്മാസപതംഭര ഭൂപതിനാം സ്രീതപഃശമനാനാമ പഞ്ചമോദ്ധ്യാനം.

ആനാം അദ്ധ്യായം.

കല്യാണം ശൌനകമുഖ്യരോടിതര-
 മുല്ലാസമുദാരകൊണ്ടു സൂതനോതിട്ടിനാൻ
 ധന്യനാകു. ഇതും കല്ലിയവനിച്ച
 പിന്നെയും ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിന നിങ്ങനെ
 ഖിനയായ് തന്നെ നടത്താതിമാരോടൊത്തു
 കന്യകയാകിയ പത്മാമന്ദനാഹരി
 പിന്നെപ്പതിയായ വിഷ്ണുവദ്ധ്യാനിച്ചു
 ചൊന്നാൾസഖിയായ്വിചാരോടങ്ങിനെ
 ഹന്ത ! ധാരാവൻവിമള ! തലയിലി-
 നെത്തുവരച്ചതു ? പാതാൽ ഭയങ്കരം
 ഇന്നെന്നെയതൊരുവൃതകൻകുങ്ങിലു-
 മനേരമായവൻനാരിയാകുന്നുഹ !!
 ഭുഷ്ടയായ്ഭാഗ്യവിഹീനയാണാൻ ശിവൻ
 തുഷ്ടനായിടുവാൻസേവിച്ചതൊക്കയും
 കഷ്ടവിഫലമാക്കിന്നുമണൽതിട്ടിൽ
 നടുള്ളനല്ലൊരുവതു കണക്കിനെ
 ഇന്ദിരാനായകൻ വിഷ്ണുജഗൽപതി-
 ഒക്കുന്നെക്കുറിച്ചുനരഗമുണ്ടാകുമോ ?
 ശങ്കരവാക്യം വിഫലമാവണമു-

പുഷ്പലോചനനെന്നമരകകിൾ
 തുലയമില്ലൊടുമിട്ടു മന്തിലഭ്യന്താൻ
 നിശ്ചയം തീയിൽ പതിച്ചു മരിയ്ക്കുവൻ
 കാണുന്നതിനായ് ദീനയായിട്ടു ചീ
 ത്തൊന്നെങ്ങു ? ദേവൻ മഹാവണ്ണവങ്ങളെപ്പോ ?
 ധാരാളമെന്നാൽ ഹതയരകമെന്നെയ-
 ബ്ബതാഡിനാഥന മാജാചതിച്ചിതൊ
 എന്നല്ല പിണ്ണവു മരണവെടിഞ്ഞിതു
 പുന്നെന്തിമെന്നിങ്കലെന്നു ജീവിതം
 ഉത്തമന്മാരായ ഭൂപാലവീരരി-
 ക്കുണ്ടത്രേ മേലേഴിയൊരുത്തിനിമിത്തമായ്
 പെണ്ണങ്ങളോ മി ബുദ്ധിച്ചു രാജാദികൾ
 തിണ്ണു മുപേക്കിച്ചു വാഴുന്നു കഷ്ടമേ !
 എ നിന്തരപലമാതിരി കേഴുന്ന
 കന്യകയാ കിയപത്മതന്ന രോദനം
 ധന്യമെന്തേ ! കേട്ടതെല്ലാം ഭയാനോടു
 നന്നായുണർത്തു പൻ വന്നേൻ തപാതികെ
 ഏവ ശ്രേഷ്ഠകാക്കിതികൾ കേട്ടൊരു കല്ലിയോ
 ദേവൻ മന്ത്രിയെത്തട്ടു തന്തേടാനാൻ
 എല്ലാമറിവും ശുക്തത്തിനോടന്നേര-
 മുല്ലാസമുദയക്കൊണ്ടരുൾ ചെച്ചു കല്ലിയും
 ധന്യനായിട്ടു കീരമെന്തേ ! ഭവാ-
 നെന്നു നട ഭൂതനായ് ചൈവകാതെ ചെന്നിനി
 പിന്നയാശ്ശേവു, മമപ്രിയയാ പത്മ
 തന്നോടറിയിക്ക നമ്മുടെ വരത്തേകൾ
 പിന്നെത്തിരിയേവാരണം ഭവാനിങ്ങ
 തന്നായതിന്നു ചിട്ട ബുദ്ധിമോഹകാലം
 കാത്തയാജ്ഞീയ മനസ്സു വളന്നു ചീ
 ത്താൻ തന്നെ തൽപതിയെന്നു വിധിയേ

എങ്കിലും മദ്ധ്യസ്ഥഭാവനനിന്നു വീ
 സാഫലിപ്പിക്കണം ഞങ്ങളെത്തങ്ങളിൽ
 നന്നായ് വിധികളും കാലഭരണമു-
 മെന്നല്ല സർവ്വവുമായൊഴിച്ചു ഭവാനു
 എന്താകമകളാകാണ്ടവരൊക്കെയാസ-
 മണ്ടാക്കിയ പച്ച യഥാസുഖം പിന്നെയും
 വന്നിങ്ങനെയുമാശ്വസിപ്പിക്കു തൽ-
 ക്യാമണിതൽ ചരിതങ്ങൾ കാണ്ടെടോ !
 ഇതൊക്കെല്ലിന്തരം ചെയ്യു പാക്കുക-
 ക്കിടത്തൊക്കുമായ ശ്രദ്ധിച്ചു ശുദ്ധിപൻ
 മോക്ഷദാനംകൊണ്ടു നന്നായി-
 ചുക്കുന്ന സിംഹം നാക്കൊരിരിച്ചുതെ
 സ്സാനം കഴിമുട്ടിതാപമപാനിയ
 പാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു മാതളത്തിൻ പഴം
 കൊത്തിച്ചു കടൽക്കര ശ്രദ്ധയ്ക്ക്
 പൂർവ്വം പട്ടണം തന്നിരിക്കുന്നതിന്നാൻ
 കന്യാകാമനും പ്രിയപ്പെട്ട പിന്നെയും
 തൃന്നതനാഗവൃക്ഷത്തിൽ ശുഭം മുദ്ര
 ചെന്നുവന്നിട്ടു കൽ പത്മമെക്കണ്ടവരും
 തന്നാടു മാനുഷഭാവമിൽ ചൊല്ലിനാൻ
 സുന്ദരീമാർ കലയാനിക്കൂറ ! മ. ജ.
 കന്യേ ! ഭവതിക്കു സൗഖ്യമല്ലേ ശുഭ !
 ലോലാക്ഷിയാകുന്നതിന്നെന്തൊരു ചൊരു
 പാലാഴി മഴയെന്നാക്കുന്നു മാനസ
 പങ്കുഗന്ധമേ പത്മനേർവശ്രദ്ധയ്ക്ക്
 പങ്കുതാക്കിയായ് കന്യാലല്ലാത്തു ഴ
 താമരപ്പൂവുധരിയ്ക്കും ഭവതിയെ
 തർക്കമെന്നതാൻ നിർണ്ണയിക്കുന്നതാൻ
 സർവ്വലോകസ്ഥിതമുണ്ടെന്നു നന്നായ്
 സർവ്വസമുദായത്തെ ബുദ്ധിമുട്ടേറിയ

[illegible]

മൂന്നു ലോകത്തിന്നും മോഹവല്ക്കര
 ധന്യ ! ഭവകിയസ്സു ഏറ്റിച്ചതു ദൈവം
 പരമഭാഗ്യത്തെ ലഭിച്ചവളെന്നു
 പരമമുദമയാത്തു കത്തി നൊറോഷിരം
 വിസ്മയമാംമാന്ദാക്ഷ പന്തെന്നാടു
 സന്യസ്തമിങ്ങിനോടാദിച്ച സാദരം
 സുന്ദരകീരസ്വരൂപം ധരിച്ചിങ്ങു
 വന്നതെങ്ങനും നീയാരാണ് ചൊൽകകൊ!
 ദാനവന്മാരിലൊരുത്തനോ ഭവനോ
 മാനസതരിൽ കനിവാൻ പന്നീ
 ഇങ്ങിനെ പരമതാൻ ചോദിച്ചു നരത്തു
 മാഗധശീപൻ തുകാധിപൻ ചെല്ലിത്താൻ
 എല്ലാമാനുന്ന പാതൊൻ ജഗത്തു
 നെല്ലാ വൃന്ദാകാമ ചരിപ്പവൻ
 സർവ്വം സ്രുതമുണ്ടു ബോധിച്ചു പൻ സദാ
 ഗിദ്യന്നഗന്ധവൃട്ടതസംഖണ്ഡാൽ
 വസ്യനാശകശാഖാഗ്നിക്കുന്നു
 വന്നൻ ഭവകിയെക്കൊണ്ടുവാൻ സാമ്പ്രതം
 സെപ്തമുദാക്കയുവെട്ടു സദാഹൃദി
 ദുഃഖദോഷത്താകുമാഭരണങ്ങളും
 നെരിപ്പാതെ കളിച്ചാരിയെന്നല്ല
 തന്നുടയ്ക്കി മാന്ദാക്ഷ ഉപയു
 ആകുലനെ വെട്ടുവഴു മനസ്സിനി
 യകഭവതെയെ ഞ്ഞതിദുഃഖിയായ്
 ഞാനിന്നു നിന്നിതിഹാസശ്രവിഷ്ട പാൻ
 മാനദ്രാഗമേ ! ചോദിച്ചിട്ടെന്നതു
 പാരം കയിലാൻ ഗണ്യത്തിന്നു ദുഃഖ
 ഭാരമൊക്കെ നമുക്കു മധുരമായ്
 നന്നുടയ്ക്കേ ഏ ജിഹ്വതലത്തിങ്കൽ
 നന്നുപുറപ്പെട്ടു നന്നുദുഃഖാക്ഷകൾ

കേരളപ്പാഠന പന്നകദൃവന്നിടുന്നി-
 തപ്പണ്ണവാന്തൻസുകൃതമാതാവതൊ
 നെന്മനിചാകപ്രസൂനജാളങ്ങാണ?
 നിന്മനിതന്നിലെ മാദ്യംപാർക്കിൽ
 ചന്ദ്രനിൽകാത്തിയോ ബ്രഹ്മത്തിലാനന്ദ
 മെന്നല്ലമുതിർമധുരമുതിർന്ന
 സത്തുക്കുലോതാ ഗുണങ്ങളല്ല കൂടി
 യൊതുഭവതിയിൽതന്നെവരിപ്പതും
 മിശ്രം ! തവമുദുപാണിയംവളളിയാൽ
 ബലനായനന്ദചപീയുഷമതവൻ
 നന്നായ്ഭജിക്കുന്നതലന്തവൃന്ദങ്ങൾ
 തന്നോളമുത്തമനില്ലമറയ്ക്കമ
 നൽതപദ്വാനജപാദികൾക്കൊണ്ടൊരു
 സിദ്ധി യുമായവൻമോറിപ്പരില്ലാടാ
 ചിന്നനല്ലകുറന്നിട്ടുടവും
 മിന്നുന്നപാട്ടാ പ്രശംഭിച്ചിടുന്നതായ്
 മന്ദം ചലിക്കുന്ന കണ്ണുകോപേയ-
 മെന്നല്ല ചഞ്ചലഭീഷണനുള്ളും
 ഉല്ലസിപ്പുന്നനിന്ദചക. ബവ-
 ക്കില്ലാവനജ്ഞമെന്നതുനിണ്ണയം
 യാതൊന്നുവകാണ്ടുണ്ടാജാതമജ ! തവ
 ചേതസ്സിലാധിയെന്നെന്നൊട്ടാചാല്പനീ
 യാതൊരുരോഗവു കൂടാതെവൻതപം
 ചെയ്തതിമാത്രം ചടുത്തുപോലയും
 തങ്കത്തിനൊത്തനിന്മേനിയിലിത്തരം
 പങ്കാപിരണ്ടേതു? കാന്തിമഞ്ചിടവാൻ
 ഉത്തരംഭംഗിയായ് ചോദിച്ചതത്തരം-
 ടത്തരം ഭൂപാലപുത്രിചാല്പിടിനാൾ
 എന്തിനുദേഹധൂംകംശവും ഭൂപ്രവും
 സപന്നമാരുളേറ്റു വെണ്മുത്രാദിയും

വിത്തമന്മാരായ് തരുണരായ് ധനുനയ്യ
 സതപസൗശീല്യാദിസങ്കുലനയ്യകുന്തരായ്
 വത്തിച്ചിട്ടുംഭൂപരല്ലാം സ്വയംവര
 മോത്തിങ്ങുവന്നുടൻ രംഗസ്ഥരായിതു
 അന്നരമോരംമനോഹരവേഷയായ്
 മിന്നംമണിമാല കയ്യിൽധരിച്ചു ഞാൻ
 ചെന്നനന്ദിനെ സ്മരണയായ്ക്കുണ
 മെന്നെവീക്ഷിച്ചവർ മോഹിച്ചുവിണിതു
 മോഹമണിനന്ദനരോരംതന്നെത്തു
 ഹാഹന്ത ! മനവന്മാരായ വിഗ്രഹ
 പീനസുനന്ദനീതംബമിത്രാദിതാൻ
 മാനിനിരൂപമായ് തീർത്തുകണ്ടവർ
 മിത്രലോകത്തിനുമങ്ങലേകം വധു
 ഗാത്രമന്ദനാലോത്തതിനാണവ്യാ
 ശത്രുപാളിബാഹു ഭിതിയുപുണ്ടവ-
 രൈത്രവ വാഴ്ന്നിതെന്നേടുകൂടാവ
 മഞ്ജുമാരായ് പരിചയ്യിലേറ
 മഞ്ജുമാനംഗുലാശാലനകളായ്
 ഖ്യുനാടുകൂടാവ പൂജാപദ്ധ്യാന-
 മെന്നിവചയ്താൻ വാഴ്ന്നിതിങ്ങിവർ
 തന്നെചിത്തപ്രകാശമായ് ശ്രവി-
 ക്കുന്നതിനേറവു മോഹനമാകിയ
 കന്യകതന്നായ്ഭാഷ്യാകേടേത
 ധന്യനാം കീരപ്രവരൻ തെളിഞ്ഞുടൻ
 നല്ലവാക്യങ്ങളെ ചൊല്ലിയകുമാരി-
 ലല്ലാസമോറവു പത്മജംബതവൻ
 പത്മനാഭസ്വാമിതന്റെ പൂജാക്രമം
 പത്മയോടിങ്ങിനെ ചോതിച്ചിതു തദേ
 ദണ്ഡായമാരകമിട്ടേൻ ജഗത്തുകര-
 ക്കെടുക്കുന്നാകുളി തന്റെകരുണയാൽ

ഇതിൽ ശ്രീ കുളിപ്പുര എന്ന അനുഭാഗവതെ ഭവിക്കു
 ഭാഷാരാണേ ശുഭപത്മനാഭസ്വാമിനാമ അദ്ധ്യക്ഷനായ്

എഴുതും അദ്ധ്യായം.

മനതാരികൾക്കുതൊ പത്തനാഭനെയ്യിനി-
 ചുനവേൽസൂതൻചൊന്നാൻ പിന്നെയുംകഥാശേഷം
 വിധുതൻമുഖിയാളാം പത്തനെയ്നോക്കി തൂകാം
 വിധുതൻപൂജാകൃമമറിവാൻ ചോദിച്ചിതു
 വിധുരോചൻചൊന്ന മധുസൂദനപൂജാ
 വിധിയെക്കേൾപ്പാൻ മോഹമധികവളരുന്നു
 കന്യക ! ശിവൻതന്റെ ശിഷ്യത്തിയാകുമ്പോൾ
 ധന്യനായ്പുണ്യപതിയാകുന്നു ഭവതീകേൾ
 എന്നു ഓമഹാലോകനാണെന്നാൻ മഹാരാജ
 നന്ദിനീ ! ഭവതിതന്നാതികവന്നേനല്ലാം
 പാരമാശ്ചര്യമായി കിളിരൂപത്തെത്തിരേ-
 വേദരാജനേശിപ്പിപ്പാൻ മാഹാത്മ്യമേളത്തായി
 ഉൽകൃഷ്ടബ്രഹ്മനാസനോഹപ്രദമായി-
 കേൾക്കുവാനതിമാത്രം മോഹനതരമായ
 വിധുതൻകൈയോഗമെന്നല്ല ജപജ്ഞാന
 വിധിയുക്കേൾപ്പാനേറാമുള്ളിലുണ്ടലോഷം
 ജ്ഞാനംചോദിച്ചോരു തത്തയോടതിരസ
 മുത്തരം പത്താദേവി തിത്തരമുചെയ്താൻ
 ജഗദഗ്നതൻചെയ്ത വല്ലഭപൂജനം പുണ്യ
 സത്രലം പ്രതിദിനം ചെയ്തും കേൾക്കുകയും
 ചെയ്തുംചെയ്യുന്നവൻ ചെയ്യുള്ളപാപജാല-
 മാകവനരിച്ചിട്ടു തൽക്കണ്മല്ലവാദം
 ഗോഗുരുദിജനാരതക്കൊന്നപാപവും തിര-
 പ്പോകമത്രയുംഗുണമുള്ളൊരു വിഷ്ണുപൂജ
 ചന്ദ്രശേഖരൻചൊന്നപോലെഞാൻ ചെയ്തും ചിത്ത-
 സ്സന്ദനംവിട്ടുകേട്ടുകൊള്ളുക മഹാമന്ദ !
 വേദോക്തകർമ്മങ്ങളെശ്ശരിയെ പ്രഭാതത്തിൽ

സ്വാഭാത്മകപിന്നെക്കുലിച്ചുതുലനാഥി
 തന്നെകൊലുംകയ്യും കഴുകിതുലനാവളാ
 തന്നാലാചമനം ചെയ്യുവല്ല കുമിളകാതെ
 നിത്യവാകിഴക്കുക്കിരിഞ്ഞ സുഖാശന-
 വത്തിയായാഗന്യാസം ചെയ്യുന്ന വിധിപോലെ
 ഭൂതതുലിയെന്നനായ് ചെയ്യണം പിന്നെപ്പൂജാ
 സാധനങ്ങളെല്ലാമാരുക്കിവെച്ചിടണം
 ഹരിയെസ്സുകുപ്പിച്ചുചെയ്യിട്ടാ പൂജകാണ്ടു
 ശരിയായ്തന്നുവിഷ്ണുരൂപനായ്ഭവിഷ്ണുണം
 താൻതന്നെവിഷ്ണുവെന്നായ്ഭഗാനിച്ചനിജഹൃദി
 സന്തതംവിഷ്ണുതന്നെപ്പിറത്തിപിതത്തേണം
 ലോകനായകൻതന്നിക്കാദ്യമായ് പാദ്യത്തേയും
 നൽകേണമല്ലാ തുലാമാപനീയത്തേയും
 ഭക്തിദൈവമെന്നു നന്നായഭിഷേകത്തെച്ചെയ്തു
 ചിത്തസങ്കല്പവസ്തു ഭംഗോദ്യങ്ങളാല
 വേണ്ടുപോലവകുറ്റിച്ചൽകൃഷ്ടമുപന്താ
 കൊണ്ടു പൂജകൻ നന്നായ് പൂജയെച്ചെയ്യശേഷം
 ചിത്തപങ്കജമദ്ധ്യവത്തിയായ് സുപ്രസന്ന
 വക്ത്രനായ് ഭക്തലാകാഭീഷ്ടമായകനായി
 വേദരൂപനാസാക്ഷാൽ ഭഗവാൻതന്നെബുക്താ
 പാദാഭകേശമവാ ഭഗവന് ചീട്ടഭവേണം
 സിദ്ധതംഭവന്മാരും യോഗംകാണ്ടറിയുന്ന
 വസ്തുവായ്സദാലക്ഷ്മീദേവിതൻനിവാസമായ്
 തുംഗങ്ങളായിപ്പാദ രക്തവണ്ണങ്ങളാക-
 മാഗ്രഹിഗണങ്ങളാ ദലങ്ങൾച്ചുന്ന്തായി
 തുളസീമാലാധരിച്ചുള്ളോരഭക്തന്മാരും-
 മല്ലിവൃന്ദങ്ങൾ ചുറ്റുംവിലസിക്കുന്നതായി
 ഭവഗംഗയോ മധുവെഴുന്നതാം വിഷ്ണു
 ദേവന്റെപാദപത്മം ഞാൻതളിൽഭഗാനിഷ്ണുനേൻ
 രാജഹംസത്തെപ്പോലെ നാദിതം തന്നെകാടി

രാജിതമായിട്ടുനൽകാൽചിലമ്പൊത്തതായി
 പീവെന്തുതിന്നുതൊട്ടുശോഭിപ്പതായി
 ചേതസിസമസ്തർത്ഥമുദ്രമോയി
 മൂന്നുവശ്രുതംചേർന്നപാൻവലയങ്ങളുള്ളോ-
 രിദിരാവരനുടെ പുകാലാത്മീയനേൻ
 വരമാമിന്ദ്രനീലമണിയെക്കാളുംകാണി
 ചെങ്കുന്നതായ്കുമവുദ്ധിയെപ്രാപിപ്പതായ്
 പവിത്രംപോലെ മിന്നുന്നടുവുദ്ധതായ് രക്ത-
 മമവിചേർന്നുള്ള തൃച്ചുവടയോടൊത്തതായി
 നയനോത്സവമായിവലസാ വിഷ്ണുജപാ-
 ദപയാമനകമൊമ്പതെ സന്തതംബ്രഹ്മാണിഷ്ടനേൻ
 ചൈതന്യലാലനംഗോദ്യമിപ്പുന്നതായ് പീത
 വസ്ത്രത്താൽമാമുതായ് മോഹനതരമായി
 ഗർഭധൻചെയ്തിട്ടു ന സാമഗ്രാത്താൽ കീർത്തി
 ചെങ്കുകുവിഷ്ണുനാഭപയമിന്നോങ്ങിട്ടുന്നൻ
 കാലനംബ്രഹ്മാൻതാനും കാമനംവാണീടുന്നോ-
 രാലയമായ്തന്നു വ്യാധിവികടംകാലംബമായ്
 നിത്യവാനാനാഗുണപ്രകൃതിയാകും പീത
 ചിത്രവസ്ത്രാലയമായി ഗർഭധൻവഹിപ്പതായ്
 മോഹനമായിട്ടു വിഷ്ണുതൻനിതംബത്തെ
 മോഹനാശത്തിന്നായി ബ്രഹ്മനിച്ഛകൊണ്ടീടുന്നേൻ
 ആവർത്തമായിട്ടു നാഭിയും വിരിഞ്ചനാ
 ദേവനാണ്ടായസാക്ഷാൽ പത്മവുംചേർന്നതായി
 അന്ധാകാടികൾക്കെല്ലാം സ്ഥാനമായ്ക്രിവലികൾ
 കൊണ്ടുശോഭിപ്പതായിസുതരാംകൃശമായി
 നാഡികളായിട്ടു നദികളല്ലാമാത്തു-
 ക്കുടീടുംസിതാസ്രാഖ്യമായിട്ടും സമുദ്രമായ്
 സൂക്ഷ്മങ്ങളായിട്ടു രോമരാജികൾചേർന്ന
 ലക്ഷ്മീശൻതന്റെനല്ലോരദമംബ്രാണിഷ്ടനേൻ

ഇനിരാദവിതന്റെ കന്നുകാലികളായി
 ചേർന്നുകൊണ്ടും മുത്തുമാലകളാലും
 കൊമ്പുമായിട്ടുനന്നായിപ്പ്രയോജനം
 ചെയ്തുംശോഭിപ്പതായ് ശ്രീവത്സംകിതമായി
 മന്ദാരമാലാകൊണ്ടു സുന്ദരമായവിഷ്ണു
 തന്നെടതിരുമാറൊന്നുൾക്കൊമ്പിൽ ഭൃഗുനിഷ്ണനേൻ
 അംഗദകുമാരികളുണ്ടെന്നാലുംകൊണ്ടു
 ഭംഗിചേർന്നുകൊണ്ടു സുന്ദരതരങ്ങളായ്
 ഭൂരിതകളുണ്ടെന്നുസുരാന്ധരയേതയും
 ശരിയായ്നശിപ്പിച്ചുൻ ബലമുള്ളതുകൊണ്ടു
 ലളിതങ്ങളായ് ഗദാചക്രശോഭികളായി
 വിഭസാലക്ഷ്മീനാഥൻ തന്നെടവലയെങ്കുകൾ
 രണ്ടുമെന്നകരംവെളിച്ചമുണ്ടെന്നു
 പൂണ്ടുതാൻലാലൻ മുഖമുണ്ടെന്നുമാതിരാനു
 തന്നതൻ ഉമ്പരംവെളിച്ചമുണ്ടെന്നു
 യുഗമറളുണ്ടെന്നുഭരണമുണ്ടെന്നു
 ഇനിരാദവിതൻമാറ്റാപ്രദങ്ങളായ്
 സുന്ദരങ്ങളായ്ശാചപുഷ്പശോഭികളായി
 രക്ത പണ്ണയ്കാലിൻമുട്ടിന്റെമദ്ധ്യത്തോളം
 വ്യക്തമായ്നീളംചേർന്നു വിരലുള്ളതുകൊണ്ടു
 ശ്യാവണ്ണമുള്ളായി വിഭസാമുകന്ദന്റെ
 വാമപശ്ചാദ്ദിശങ്ങളുൾക്കൊമ്പിൽ ഭൃഗുനിഷ്ണനേൻ
 മുഖംവെളിച്ചമുണ്ടെന്നുവെളിച്ചം
 വ്യക്തമായുള്ളതെങ്ങുംവെളിച്ചത്തോളം
 നല്ലൊരു നാളായ് പനമുണ്ടെന്നു
 ചൊല്ലുവാനുണ്ടെന്നു മുല്ലസിംഹമുണ്ട്
 സുന്ദരമായ സാക്ഷാൽഭഗവാനുണ്ടെന്നു
 കൈനുള്ളിലല്ലയെന്നു ശരിയായ് ഭൃഗുനിഷ്ണനേൻ
 മന്ദാരസത്താലല്ലവിടരം ഭരണകാരി
 ചേർന്നായ്തുടങ്ങുന്നമധ്യരാത്രിയുണ്ടെന്നു

ഉല്ലാസിക്കുന്നതായൊക്കെ സുധാസന്മുണ്ണമാ-
 യെല്ലാക്കുമതിമാത്രം കൈതുകപ്രദമായി
 സന്മാന സത്തിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതോ
 നിമ്മലപത്രംകൊണ്ടു ശോഭിച്ചിട്ടുണ്ടായി
 സുപ്രസന്നമായൊഴിവാൻ തന്റെ മുഖം
 പത്മമെപ്പഴുത്തുള്ളിൽ പ്രാണിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുനേൻ
 ശരിയായ് സുരാജാജാമന്ദിരത്തിന്റെ ഗന്ധം
 മറിയുന്നതായുള്ളിൽ വ്യവസ്ഥയായി
 ഉന്നതമായിപ്പാർ ഭാഗ്യവേദനനാഥൻ
 തന്നെക്കുറേപ്പോഴും പ്രാണിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുനേൻ
 നിത്യവും ലോകസൃഷ്ടിപാലനസംഹാരാദി
 കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുവാണെന്നു സമർത്ഥമായ്
 കന്ദസായകുന്ദകന്ദമായ് ശോഭിച്ചിട്ടു
 തന്നെക്കുറേപ്പോഴും കൈതുകപ്രദമായി
 വരുന്നതിന്നുപാർ ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിട്ടു
 ചതയെല്ലാമിട്ടുനേൻ സതതം ഭക്തിപൂർവ്വം
 തന്നെക്കുറേപ്പോഴും തന്നിലായ് ശോഭിച്ചു
 ചേന്നുള്ളകീഴ് രത്നകണ്ഡലയുക്തമായി
 വികസിതച്ചല്ലം ദിക്കും വ്യോമവും മിന്നിപ്പതായ്
 മകുടഭരണിൽ പറ്റിനില്ക്കുന്നതായി
 ഇളകിനിന്നിട്ടുനോരുകകൂട്ടാതെ
 വിളയാടിനോരുകവളയുള്ളതോടും
 പൂണ്ണമായ് ശോഭിക്കുന്ന ഗോവന്തന്റെ രണ്ടു
 കണ്ണുകളെക്കൊമ്പുകൾ ശരിയായ് പ്രാണിച്ചുനേൻ
 ഏകദേശം തന്നെക്കുറേപ്പോഴും പാലനീളം
 ചേന്നുള്ള ഗോവന്തന്റെ മിന്നുന്നതായി
 കണ്ണിനും മനസ്സിനും നന്മ കാണുന്നേടുക
 പൂണ്ണമേകുന്നതായി ബ്രഹ്മത്തിൻ സമാനമായി
 നന്മനിമയമാകാ മകുടശോഭിച്ചിട്ടു
 മായെല്ലാമേകുന്നതായി പ്രാണിച്ചുനേൻ

സൗരഭ്യമുള്ളനാനാ പുഷ്പമാലകൾചേർത്തു
 ചാതവാമട്ടിൽകെട്ടി വെച്ചതായ്കുടിലമായ്
 പാൽക്കുടൽമാനന്തിക്കുമാനസാനന്ദമേറാ
 ചേർന്നതായിപ്പുത്തൻനീരദനമാനമായ്
 മഞ്ജുളമാലിപ്പാരം ദീപ്മായ്വിളങ്ങുന്ന
 കണ്ണനാഭന്റെ കേശമപ്പോഴും ഭ്രാന്തിയ്ക്കുനേൺ
 നൂതനാമുലതാിന്റെ ശോഭതടീടുന്നോരു
 പൂതവിഗ്രഹനായി സൂര്യചന്ദ്രാഭനായി
 നല്ലചില്ലികളോടുകുന്നതനാസയോടു
 മല്ലുസിപ്പവനായിത്താമരക്കണ്ണനായി
 പീതചന്ദ്രനായ്സാക്ഷാലിനാചത്തെപ്പോലെ
 ദ്രോണമാനനയാർക്കുമെപ്പൊഴുമലഭൂതായ്
 ലോകങ്ങൾക്കരീനൊയാദ്രിനാസ്തിഭങ്ങുന്ന
 ലോകനാഥനെത്തന്നെ ഗുരണപ്രാപ്തനേൺ
 ദരിതകുളുത്താലുംതാപസഞ്ചയത്താലും
 പരിപൂരിതമായാരി മുതൽവാമിച്ഛേറും
 ദീനനായ്വിധിപോലെ നാഥനെസ്സവിജ്ഞാതെ
 ഹീനനായ്ലോഭാക്രാന്തമാനസധൂതിയായി
 ശോകമോഹങ്ങൾകൊണ്ടു വലയുന്നെന്നെസ്സപ്പു
 ലോകനായക ! കനിഞ്ഞചനുചെയ്യണമെ
 ആദ്യനമില്ലാത്തതായ് സുന്ദരമായിവേദ
 വേദമായിരിപ്പോരുവിഷ്ണുവിൻസ്വരൂപത്തെ
 ആടലല്ലവു കൂടാതേവനിചൊന്നതായ
 ഷോഡശശ്ലോകപുഷ്പഞ്ചയംകൊണ്ടുന്നനായ്
 പൂജയെച്ചെയ്യശേഷം കീർത്തനമന്താരം
 പ്രാജമെന്നിയേനിത്യാ ചെയ്യുവാഴുന്നിതവൻ
 മുകുന്ദനായ്ശുദ്ധാത്മാവായ്കേവലബ്രഹ്മത്തോടു
 വ്യക്തമായ്ചേർന്നുവാഴും വാദമില്ലതിനൊട്ടും
 ശിവനോതിയവണ്ണം രാജനന്ദിനിച്ചൊന്ന
 ശിവദാമോദാസ്ത്രംതാമരക്കുപ്പാവകുടും

പരമായുസ്സുചപ്പാന്തക്കതും സപ്തമസുഖ്യ
മരുത്തനുംത്രേയസ്സോറവുമ്പേടുന്നതും
ശാശ്വതസുഖപ്രാപ്തിചപ്പതമാണെന്നവ
വിശ്വസിക്കുകവേണമൊരുതിനില്ലയാദാ
ചിത്തശുദ്ധിയോടിച്ചു നന്നായിപ്പറിക്കുന്ന
മന്ത്രിജാതിക്കുപാപമാക്കയുംനാശിച്ചിടം
ശുദ്ധമാനസന്മാരാ മാന്യരക്കിതുവകണ്ട
ബന്ധമാക്കയുറീങ്ങി മോക്കുവുസാധിച്ചിടം
ധർമ്മംകാമമോക്കുരുപമംചുരുങ്ങതം-
മിമ്മഹഃസ്യാത്രത്തിനാ ലാകവേസിദ്ധിച്ചിടം
ഇതുതാനിഹത്തിലും പരലോകത്തുമേറാ
ഹിതകാരിയെന്നോളം പഠിപ്പിൻ! ലോകരല്ലോ
ഒന്നിനമധികം മ'ല്ലാത്തന്നാരിമാര-
മിനിരാവരൻതന്നിടുകേതിപൂർവ്വമിതു
നന്നായിപറിച്ചുനമുച്ചരിച്ചിടത്തല്ല
സദാദമില്ലസദ്യസുഖ്യമവർണ്ണ
ഇപ്പുരാണത്തിലൊന്നാഭാവത്തിൽചേന്നിടനാ
സാമ്രാജ്യായമവം ചൊല്ലിനൻഭാഷയാക്കി.

ഇതി ശ്രീ കല്കിപുരാണം അനുഭാവത്തെ ഭവിഷ്യ
പ്രമുഖാഗ്രഹഭക്തിവിവരണം നാമ സ്മരണമദ്ധ്യായം.

